

SEANCES DU MARDI 12 MAI 1987
VERGADERINGEN VAN DINSDAG 12 MEI 1987ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERINGSEANCE DU SOIR
AVONDVERGADERING

SOMMAIRE:

PROJET DE LOI (Discussion):

Projet de loi relatif aux redevances radio et télévision.

Discussion générale (reprise). — *Orateurs*: MM. Somers, Grosjean, Seeuws, Donnay, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, adjoint au Premier ministre, p. 1954.

Discussion et vote d'articles:

A l'article 1er. — *Orateur*: M. Van In, p. 1963.

INHOUDSOPGAVE:

ONTWERP VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet betreffende het kijk- en luistergeld.

Algemene beraadslaging (hervatting). — *Sprekers*: de heren Somers, Grosjean, Seeuws, Donnay, mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris van Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister, blz. 1954.

Beraadslaging en stemming over artikelen:

Bij artikel 1. — *Spreker*: de heer Van In, blz. 1963.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 19 h 45 m.
De vergadering wordt geopend te 19 u. 45 m.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET KIJK- EN LUISTERGELD

*Hervatting van de algemene beraadslaging
en stemming over artikelen*

PROJET DE LOI RELATIF AUX REDEVANCES RADIO ET TELEVISION

*Reprise de la discussion générale
et vote d'articles*

De Voorzitter. — Wij hervatten de algemene beraadslaging over het ontwerp van wet betreffende het kijk- en luistergeld.

Nous reprenons la discussion générale du projet de loi relatif aux redevances radio et télévision.

Het woord is aan de heer Somers.

De heer Somers. — Mijnheer de Voorzitter, ik veronderstel dat niemand mij zal tegenspreken indien ik beweer dat het kijk- en luistergeld geen belasting is, maar een vergoeding die men betaalt voor een dienst die de Gemeenschap haar burgers biedt. Het onecht gebruik van dit geld moet worden betreurd. De titel van deze wet is dan ook onjuist en misleidend, en een eufemisme voor een verdoken belasting.

De dienst die de Gemeenschap haar burgers biedt, betreft de organisatie om via geluid en/of beeld informatie te verwerven, van ontspanning te genieten, cultureel actief te zijn, zich te vormen of zich te bekwalen, zijn isolement te doorbreken en de vereenzaming tegen te gaan. De Gemeenschap verplicht de burgers niet van deze dienst gebruik te maken. Men is vrij om te kijken en te luisteren.

Als men echter gebruik maakt van deze dienst, door de Gemeenschap opgericht en financieel mogelijk gemaakt, moet men daarvoor een billijke vergoeding betalen. Billijk betekent dat de opbrengst van het kijk- en luistergeld kostendekkend is. De dienstverlening moet evenwel kwalitatief zijn doel kunnen bereiken. Men moet ook rekening houden met het gegeven dat de vergoeding voor de dienstverlening aangepast is aan de financiële mogelijkheden van de burgers, die uiteraard allen recht hebben op informatie, cultuurspreiding en ontspanning.

De dienst die de Gemeenschap via het kijk- en luistergeld haar burgers aanbiedt, moet er immers toe bijdragen om de Gemeenschap te verheffen. De betaling van de vergoeding mag geen drempel zijn die om sociale en financiële redenen te hoog zou zijn voor de burgers, die daardoor verstoken zouden blijven van deze gemeenschapsdienst. Ook hier moet de solidariteit onder de leden van de Gemeenschap tot op een zekere hoogte een rol kunnen spelen.

Uitgaande van deze gegevens stellen we vast dat slechts 43,82 pct. van het kijk- en luistergeld in 1985 door de nationale regering aan de Gemeenschappen ter beschikking werd gesteld, of afgerond slechts 6,5 miljard van de 14,8 miljard die de Staat via het kijk- en luistergeld in 1985 kon innen.

Meer dan de helft van het kijk- en luistergeld wordt dus niet gebruikt om de dienstverlening in stand te houden. We komen tot een eerste besluit: ofwel zijn de bedragen voor het kijk- en luistergeld 50 pct. te hoog, ofwel stelt men de Gemeenschappen te weinig middelen ter beschikking om de kwaliteit van de dienstverlening te verbeteren.

In ieder geval gaat de nationale regering verder dan het vragen van een billijke vergoeding. Het kijk- en luistergeld wordt gebruikt als een verdoken innen van geld, van belastingen, om de staatsuitgaven op andere terreinen te dekken. Men zondigt dus tegen de principes van onze visie over het kijk- en luistergeld, die we in de inleiding van onze uiteenzetting toelichten.

Door onze amendementen bij dit ontwerp willen wij daar iets aan doen. We stellen meteen de vraag of de geraamde ontvangsten voor 1987, op basis van het wetsontwerp, 16,8 miljard, niet veel te hoog zijn en de voorgestelde bedragen niet moeten worden gehalveerd.

We komen daar later op terug en formuleren nu onze besluiten.

Het ontwerp van wet betreffende het kijk- en luistergeld legt vast hoe deze vergoedingen voor de gemeenschapsdienst moeten worden geïnd, hoe groot de bedragen moeten zijn, hoe de controle op de betalingen

moet verlopen en welke sancties kunnen getroffen worden tegen personen die de betaling van de vergoedingen proberen te ontlopen.

Nu zijn de bepalingen om dit alles te regelen met de jaren zeer ingewikkeld geworden en een fundamentele « deregulering » was noodzakelijk. Uit het verslag van de bespreking van dit ontwerp van wet in de commissievergaderingen, voortreffelijk opgesteld door collega Cardoen, wordt trouwens melding gemaakt van de uiteenzetting door mevrouw de staatssecretaris die op dit probleem wees en ook in de memorie van toelichting vindt men overtuigende gegevens die een principiële wijziging verantwoorden. Sinds de wet van 26 januari 1960 betreffende de taken op de toestellen voor het ontvangen van radio-omroepuitzendingen zijn meer dan 25 jaar verlopen. De ontwikkeling van de elektronica en het toenemend gebruik van de burger van de communicatiemiddelen, zoals radio en TV, zijn grondig veranderd. Sindsdien zijn ook de Gemeenschappen tot stand gekomen met hun specifieke opdrachten, onder meer ook voor radio en TV.

De wet van 26 januari 1960 is reeds zesmaal gewijzigd, zegt men, maar ik zou in de plaats van « gewijzigd » liever de woorden « aangepast » in het kader van een voorbijgestreefde visie willen gebruiken en daarmee aanduiden dat het weinig zinvol is te blijven « sleutelen » aan een opvatting die 25 jaar geleden wellicht voldeed, maar vandaag niet meer beantwoordt aan de werkelijkheid.

De staatssecretaris heeft de wetgeving vereenvoudigd, dat betwist niemand, maar van een echte « deregulering » is geen sprake.

Wat wil men met dit ontwerp wel vereenvoudigen? Het bureaucratisch optreden via automatische bijtaksen in geval van laattijdige betaling wordt vervangen door een waarschuwing. De handelaars in elektronisch materiaal worden verlost van de talrijke formulieren en verplichtingen.

Het luistergeld voor een radio in de woning wordt afgeschaft, waardoor meer dan een derde van het aantal inschrijvingen bij de dienst kijk- en luistergeld wordt vermindert.

Een kaderuitbreiding van de Dienst kijk- en luistergeld wordt vermindert.

Een kaderuitbreiding van de Dienst kijk- en luistergeld wordt door deze vermindering van het werkvolume vermeden en meer aandacht kan worden besteed aan de controle.

Dat zijn een aantal positieve elementen in dit wetsontwerp die we de staatssecretaris graag gunnen.

Ten andere blijven de gemeenten verplicht gratis diensten te bewijzen om de inning en de controle vlot te laten verlopen. De maatschappijen voor de TV-kabel distributie worden nu ingeschakeld om de passende informatie aan de Dienst kijk- en luistergeld te verschaffen en de kosten die deze dienstverlening veroorzaken, zullen ongetwijfeld aan de klanten van deze maatschappijen worden doorgerekend.

Voorts omvat het ontwerp van wet 14 verschillende heffingen, of beter, van ontvangsten, van kijk- en luistergeld, gaande van 864 frank voor een autoradio tot 5 916 frank voor een kleuren-TV, eventueel verhoogd met 5 916 frank voor een kleuren-TV in bijvoorbeeld een tweede verblijf. Voor 136 personen zou er nog eens 5 916 frank bijkomen omdat ze een kleuren-TV in de auto bezitten en voor 234 personen is er een heffing van 4 968 frank omdat ze over een zwart-wit televisietoestel in de auto beschikken.

De 14 verschillende bedragen van het kijk- en luistergeld zijn gebaseerd op het bezit van ofwel een autoradio, een kleuren-TV, een zwart-wit-TV, ofwel op het bezit van een of meer van deze toestellen. Verder houdt men rekening met het bezit van deze toestellen in een tweede verblijf, in een magazijn, enzovoorts. De staatssecretaris betwist wel dat er 14 verschillende bedragen kijk- en luistergeld zouden zijn en wijst er wel op dat er slechts drie hoofdbedragen zijn. Dat is zo, maar de combinatie van de verschillende mogelijkheden brengt ons tot 14 verschillende bedragen voor kijk- en luistergeld. En wie voor twee of meer soorten toestellen is ingeschreven, ontvangt evenveel betalingsformulieren, al worden die formulieren meestal onder dezelfde omslag verzonden.

Het verbaast ons alleen dat er niet meer dan 14 verschillende bedragen behouden worden. Zo zou men ook nog moeten denken aan een radio op een boot — ingebouwd natuurlijk — en een kleuren-TV op een jacht of een zwart-wit-TV op een vaartuig om niet te spreken van die toestellen in een sportvliegtuig. Door deze mogelijkheden te combineren kan men rustig tot 20 of 25 verschillende kijk- en luistergelden komen. Ik wil er alleen op wijzen dat het huidige systeem, namelijk het opleggen van een belasting omdat men een radio of een TV bezit, een bedenkelijk systeem is en dat de thans gebruikte inningswijze ingewikkeld blijft. Wellicht

beantwoordt ze aan de beperkte spreiding van deze toestellen die in 1960 bestond, maar ontsnapt de controle van de betaling meer en meer aan deze wetgeving. Trouwens, meer en meer personen hebben verscheidene TV-toestellen: bij het aanschaffen van een nieuw toestel behoudt men het tweede waarmee men nog enkele kanalen kan gebruiken of men verkoopt het eerste toestel voor enkele duizenden franken en er is een zwartkijker bijgekomen. Zoals men nu toegeeft dat het praktisch onmogelijk is te controleren of iemand een radio gebruikt of niet, is het vandaag reeds in belangrijke mate onmogelijk een zinvolle controle uit te oefenen om de zwartkijkers te betrappen.

Zwartkijkers en niet-betalende meeluisteraars worden bovendien niet gestraft aangezien de verjaring van de overtreding in de meeste gevallen elke vervolging stuit.

Het kijk- en luistergeld voor een autoradio blijft behouden en zal ongeveer 0,5 miljard frank of meer opbrengen wanneer we rekening houden met de mogelijke combinaties met het bezit van een TV-toestel. Het bezit en het gebruik van de huisradio wordt vrijgesteld van luistergeld, niet om te vereenvoudigen maar omdat men het eigenlijk niet meer kan controleren. Het bezit en het gebruik van een autoradio vereist de betaling van het kijk- en luistergeld omdat men dit kan controleren. De politiediensten worden met die extra-taak belast.

Het moge overduidelijk zijn dat dit ontwerp van wet niets dereguleert, niets fundamenteels vereenvoudigt, maar slechts een aanpassing is van de taksen die in 1960 verschuldigd waren voor het bezit van radio-omroep-toestellen en nadien TV-toestellen.

Om de controle op de toepassing van de wetbepalingen van dit ontwerp goed te laten functioneren, moet men over een uitgebreide administratie beschikken. Wil men de controle op het ontduiken van de betalingen van het kijk- en luistergeld efficiënt maken, dan zou de controledienst in belangrijke mate moeten worden uitgebreid. De staatssecretaris geeft dit trouwens toe, want het personeel dat vrijkomt door de vermindering van het werkvolume als gevolg van de afschaffing van de vergoeding voor het gebruik van de huisradio kan worden ingeschakeld voor een betere controle.

We willen onze bedenkingen bij de beoordeling van het ontwerp besluiten met vast te stellen dat men eigenlijk de schijn wil wekken dat dit initiatief voor de vereenvoudiging van de administratieve procedures en paperassenrijen belangrijk is. Het ontwerp van wet is op dit vlak zacht uitgedrukt «fel overroepen».

Bij de lezing van het ontwerp van wet hadden we vlug vastgesteld dat er van een echte deregulering geen sprake is. We hebben het ontwerp benaderd vanuit de volgende gegevens:

1) De belasting op één of meer toestellen vanuit de jaren 60 verderzetten is de huidige evolutie, of moeten we spreken van revolutie, in de communicatiemiddelen negeren met de daaruit voortvloeiende onmogelijkheid ernstige controle op de toepassing van de wet te kunnen uitvoeren.

2) De belasting van de toestellen moet worden vervangen door wat het kijk- en luistergeld écht moet zijn: een vergoeding voor de dienstverlening van de Gemeenschap aan de burgers; een vergoeding voor het functioneren van de diensten van onze radio-omroepen en TV-uitzend-diensten.

3) De vergoeding moet billijk zijn en financieel haalbaar ook, voor mindergegoeden, omdat ze recht hebben op informatie, cultuurspreiding, vorming, ontspanning en het doorbreken van hun isolement.

Wij moeten eraan denken dat zeer vele bejaarden en zieken hun enige ontspanning en informatie via hun televisietoestel kunnen verwerven.

4) De solidariteit van de medeburgers moet een rol spelen opdat alle leden van de Gemeenschap kunnen gebruik maken van hun recht om te kijken en te luisteren.

5) Het kijk- en luistergeld kan niet terugslaan op het aantal toestellen dat men bezit of gebruikt. Het is een individuele vergoeding door iedereen te betalen die over een bepaald inkomen beschikt en die gebruik kan maken van zijn recht om te kijken en te luisteren.

Vanuit deze visie zijn onze amendementen op dit ontwerp van wet ontstaan en we delen dus geenszins de visie van sommige collega's die van oordeel zijn dat deze amendementen niet formeel bij dit ontwerp kunnen worden behandeld, omdat onze amendementen een andere wijze van het vaststellen van het kijk- en luistergeld willen vastleggen en een andere wijze van innen van de vergoeding uitstippelen.

Onze amendementen gaan uit van het gegeven dat alle personen meekijken en meeluisteren, dat bepaalde personen, wier netto-belastbaar inkomen groter is dan 240 000 frank, een of meer toestellen gebruiken «om mee te luisteren en mee te kijken». We willen dat het kijk- en luistergeld niet langer een verdoken belasting is waarvan de opbrengst voor de helft en meer in de openbare schatkist verdwijnt en eigenlijk geen vergoeding is om het recht te verwerven te kijken en te luisteren.

Het bedrag van dit kijk- en luistergeld willen we afhankelijk maken van het netto-belastbaar inkomen, bijvoorbeeld 1 pct. op dit inkomen, omdat de aard en het aantal toestellen die men kan aanschaffen en gebruiken om zijn recht op kijken of luisteren uit te oefenen in belangrijke mate samenhangt met de grootte van het inkomen. Daarbij stellen we een grens aan de solidariteit om alle burgers in staat te stellen om van dit recht gebruik te kunnen maken en beperken we het kijk- en luistergeld tot een maximumbedrag van 12 000 frank, wat niet hoger is dan het hoogste kijk- en luistergeld, dat nu wordt voorgesteld. Personen met een netto-belastbaar inkomen van minder dan 240 000 frank worden voor het recht om te kijken en te luisteren vrijgesteld te betalen, zoals nog andere categorieën in het ontwerp worden vrijgesteld van het kijk- en luistergeld. Het minimumbedrag om het recht om te kijken en te luisteren te verwerven is gelijk aan 2 400 frank indien het kijk- en luistergeld gelijk zou zijn aan 1 pct. van het netto-belastbaar inkomen van 240 000 frank, wat merkbaar lager ligt dan het voorgesteld kijk- en luistergeld om een zwart-wit-TV te bezitten. Mocht men ervan afzien kijk- en luistergeld te beschouwen als een belasting en mocht men alleen die ontvangsten willen vergaren die nodig zijn om de gemeenschapsdienst te laten functioneren, mocht men met andere woorden alleen die gelden willen ontvangen die geristorneerd worden aan de Gemeenschappen en bij de zendinstellingen terecht komen, dan zou men het kijk- en luistergeld kunnen halveren.

In dat geval zou het recht om te kijken en te luisteren slechts 0,5 pct. van het netto-belastbaar inkomen bedragen.

Indien de nationale inning van het kijk- en luistergeld overgedragen wordt aan de Gemeenschappen, dan zou bij toepassing van onze amendementen in Vlaanderen het kijk- en luistergeld niet alleen kunnen worden gehalveerd, maar slechts 45 pct. bedragen van de huidige geraamde ontvangsten of slechts 0,30 pct. van het netto-belastbaar inkomen. Het maximum bedrag zou dan in Vlaanderen slechts 5 000 frank bedragen en het minimum bedrag slechts 720 frank voor personen met een netto-belastbaar inkomen van 240 000 frank.

Het sociaal gerichte karakter van onze amendementen is onloochenbaar en de overdracht van de inning van het kijk- en luistergeld aan de Gemeenschappen zou een belangrijke vermindering inhouden.

In mijn amendementen wordt bovendien de mogelijkheid opengelaten om het kijk- en luistergeld te weigeren door de Dienst kijk- en luistergeld volgens een voorgeschreven wijze te verwittigen dat men afziet van het kijk- en luisterrecht, dat men geen autoradio- of TV-toestel bezit en dat men in een woongelegenheden gehuisvest is, waar men over een radio- of TV-toestel beschikt.

Het is gemakkelijk te begrijpen dat hierdoor de controle van eventuele ontduikers mogelijk en heel wat eenvoudiger zal worden.

De vordering van het kijk- en luistergeld zou uiteindelijk moeten worden overgedragen aan het ministerie van Financiën via de belasting-brief zoals ook de opcentiemen voor de gemeenten en steden worden gevorderd. De Dienst kijk- en luistergeld zou zich dan hoofdzakelijk kunnen bezighouden met de controle terwijl het aantal inschrijvingen nog eens met 500 000 zou afnemen en ook het werkvolume zou verminderen.

Het wetsontwerp vermindert het werkvolume met 37 pct. Indien onze amendementen worden aanvaard zal dat werkvolume verminderen met 58 pct.

Wat nu de financiële weerslag van onze amendementen op het ontwerp van wet betreft, komen we tot de volgende vaststellingen.

Het wetsontwerp beoogt 16,835 miljard frank kijk- en luistergeld te heffen. Indien men onze amendementen zou aanvaarden, kan men de ontvangsten ramen op ongeveer 18,515 miljard frank volgens de meest recente gegevens waarover we beschikken, namelijk het belastbaar netto-inkomen van natuurlijke personen, aanslagjaar 1983. We moeten daarbij rekening houden met de personen die weigeren het kijk- en luisterrecht te verwerven en dus geen kijk- en luistergeld dienen te betalen. Gezien de ruime marge van meer-ontvangsten dan wat men thans raamt, komen we tot het besluit dat onze amendementen geen negatieve invloed zullen hebben op de ontvangsten die het wetsontwerp wil verwezenlijken.

Tot slot willen we even ingaan op de kritiek die op onze amendementen werd geleverd.

Het getuigt van een lichtzinnige beoordeling van onze amendementen of van kwaadwillig opzet te beweren dat onze voorstellen ertoe strekken een nieuwe belasting te heffen. We willen integendeel de vergoeding om te kijken en te luisteren, wat het kijk- en luistergeld zou moeten zijn, uit het pakket «verdoken belastingen» halen. Indien men onze filosofie volgt, zal deze vergoeding zelfs in grootte verminderen. Enkel de manier van innen is anders dan wat in het ontwerp van wet wordt voorgesteld.

De mededeling dat in 1966 een gelijkaardig — ik betwist het gebruikte woord «identiek» — voorstel werd afgewezen, slaat slechts terug op een nota van de administratie, die door de toenmalige minister, verantwoordelijk voor het kijk- en luistergeld, werd afgewezen, omdat men toen nog het belasten van één of meer toestellen kon aanvaarden en controleren. Sindsdien zijn de omstandigheden inzake communicatiemiddelen en ontvangsttoestellen in zulke mate veranderd, zoals we konden aantonen, dat deze mededeling eerder een element «pro» onze amendementen is dan «contra».

Een element contra is dat voor iedere persoon die het kijk- en luistergeld moet betalen een individuele rekening dient te worden gemaakt. Dit moet ook nu gebeuren, terwijl een percentberekening van het belastbaar netto-inkomen in een oogwenk geschiedt, en uiteindelijk de diensten van het ministerie van Financiën met hun computers deze bewerking automatisch kunnen verrichten, zoals nu reeds gebeurt voor de gemeentelijke opcentiemen.

Het houdt geen steek te beweren dat er een inbreuk op de privacy zou ontstaan als de Dienst kijk- en luistergeld in kennis zou moeten worden gesteld van de inkomens van de houders. Elke ambtenaar immers heeft zich te houden aan zijn ambtelijke deontologie, terwijl we moeten vaststellen dat eveneens een inzage van het inkomen vereist is bij het verwerven van bijvoorbeeld een studiebeurs, een sociale woongelegenheden, een bouwpremie en andere sociale voorzieningen. Trouwens, wanneer uiteindelijk de inning via het ministerie van Financiën zou tot stand komen, hoeft de Dienst kijk- en luistergeld niet meer in kennis te worden gesteld van de individuele ontvangsten van het kijk- en luistergeld en zal men alleen moeten nagaan of de personen die het recht om te kijken en te luisteren weigeren, wel degelijk dit recht niet gebruiken zoals voorkomend in onze amendementen.

Het argument van de staatssecretaris tegen onze amendementen, namelijk dat de door ons voorgestelde wijze van innen nergens wordt gebruikt en dat alleen in Portugal en Griekenland het verschuldigde kijk- en luistergeld gebaseerd wordt op de factuur voor het elektriciteitsverbruik, heeft geen wezenlijke grond. België is immers het meest bekabelde land van de wereld. Wij staan voor andere uitdagingen om de controle op de toepassing van de wet mogelijk te maken. Bovendien zal door een wet waarin onze amendementen verwerkt zijn, aan de Gemeenschappen de mogelijkheid worden geboden, het kijk- en luistergeld volgens het principe van de billijke vergoeding voor deze gemeenschapsdienst bij decreet vast te leggen, van zodra de inning van het kijk- en luistergeld naar de Gemeenschappen zou worden overgeheveld, wat op halflange of korte termijn niet te ontlopen is. Dit zou dan gebeuren op basis van een percentage op het belastbaar netto-inkomen.

Ons amendement om de belastbare netto-inkomens van minder dan 240 000 frank vrij te stellen van de betaling van het kijk- en luistergeld, hebben wij in de inleiding van deze uiteenzetting gemotiveerd en ik vind dat de uitspraak dat wij hierdoor pogen «een nieuwe discriminatie in de fiscale wetgeving in te bouwen voor degenen die dat inkomen niet halen», totaal misplaatst is en getuigt van een onwetendheid betreffende de sociale en menselijke moeilijkheden die de crisistijd voor mensen met een belastbaar netto-inkomen van minder dan 240 000 frank betekent.

Het overgrote deel van de bezitters van een TV moeten ook nog hun aansluiting op de kabel betalen, zodat men tot meer dan 10 000 frank komt om een TV-kijker te kunnen zijn. Als men dan nog weet dat het kijk- en luistergeld op het ogenblik, naast de vergoeding voor deze speciale gemeenschapsdienst, voor meer dan de helft een verdoken belasting is, die voor iedereen gelijk is, ongeacht het inkomen, dan besluit ik dat de manier van innen sociaal onrechtvaardig is.

Samengevat kunnen wij zeggen dat onze amendementen geen afbreuk doen aan de geraamde ontvangsten van het ontwerp van wet — wij komen immers tot hetzelfde inningsbedrag —, dat ze het administratief werk aanzienlijk verminderen, dat ze een degelijke controle mogelijk maken, dat ze de gemeentelijke diensten en de maatschappijen voor de kabel distributie ontlasten, dat ze evenzeer de handelaars in elektronische

toestellen verlossen van overbodig administratief werk, dat ze een sociaal gerichte vergoeding tot stand brengt zonder de thans voorgestelde maximum vergoedingen te overstijgen en dat ze de burger het recht laten verwerven om al dan niet te kijken en te luisteren. Met onze amendementen op het voorstel, leggen wij tevens de basis om het kijk- en luistergeld zonder veel wettelijke implicaties naar de Gemeenschappen toe te schuiven, wat de inning en de grootte van het vergoeding betreft.

Onze amendementen maken het mogelijk eindelijk los te komen van de belasting op het bezit van ontvangsttoestellen voor radio en TV, waarop de wetgeving van januari 1960 steunt, en gaan uit van een filosofie die aangepast is aan de snelle evolutie van de communicatiemiddelen en de elektronika, die wij vandaag meemaken.

Wij zijn er dan ook van overtuigd dat onze amendementen zullen worden aanvaard en wij vragen de staatssecretaris, indien nodig, ze aan de regeringsleden voor te leggen om goed en efficiënt wetgevend werk op dit terrein te kunnen verrichten in plaats van verder aan te modderen met een totaal achterhaalde filosofie.

M. le Président. — La parole est à M. Grosjean.

M. Grosjean. — Monsieur le Président, je voudrais tout d'abord féliciter le rapporteur, car il n'était pas facile de dresser un rapport cohérent. En effet, après avoir abordé toute une série de points techniques, les questions et les interruptions ont fusé de toutes parts et mettre de l'ordre n'était pas chose aisée.

Cela dit, si le rapporteur était présent, il me permettrait de relever, avec le sourire, une petite phrase, extraite de son exposé, et qui vaut son pesant d'or, si vous me permettez l'expression: «Un des buts de ce projet est d'augmenter les ressources du Trésor.»

M. Donnay. — Il a bien dit cela.

M. Grosjean. — Merci, monsieur Donnay.

Alors que le gouvernement avait décidé de n'augmenter ni les impôts ni les taxes, cette phrase valait effectivement la peine d'être relevée. Le projet avait un mérite simplificateur; cet autre mérite peut être mis à son actif!

Mais revenons-en aux réunions de la commission de l'Infrastructure.

Dès la première de ces réunions, j'ai émis les remarques préliminaires suivantes. Tout d'abord, qu'il s'agissait d'un bon projet dans son ensemble, ce qui est assez rare. Ensuite, qu'il constituait une modification fondamentale de l'ancien et — faut-il le dire? — très lourd régime des lois sur les redevances, ce dont, appartenant à un parti progressiste, nous ne pouvions que nous réjouir. Enfin, que les règles d'application y étaient simplifiées.

Ce qui précède ne pouvait donc que nous rendre favorables à ce projet.

J'avais nuancé mes propos, en déclarant que, vu l'importance de la modification simplificatrice de ce projet, celui-ci devait, à plus forte raison, être soumis à un examen attentif et approfondi.

J'avais ajouté que s'il pouvait marquer son accord sur les grands principes, le groupe socialiste avait néanmoins une série de questions à poser et un certain nombre d'amendements à déposer. Nous avons posé nos questions. Certaines ont obtenu une réponse, parfois satisfaisante, d'autres non. Nous avons également déposé nos amendements. Certains ont été acceptés par Mme le secrétaire d'Etat, et je l'en remercie. D'autres n'ont pas eu cette chance, et je ne peux évidemment que le regretter.

J'en arrive maintenant au fond du problème.

D'autres intervenants dans cette discussion le relèveront sans doute: il n'est pas certain que le travail législatif, qui arrive aujourd'hui à son terme dans notre assemblée, soit vraiment opportun.

Certes, il est bon de simplifier une législation — en l'occurrence la loi du 26 janvier 1960 — qui, à force de subir des modifications nécessaires, finit par devenir un outil trop complexe. Les citoyens se débattent avec peine dans un maquis de règlements, sans comprendre nécessairement la portée précise des dispositions qui leur sont appliquées.

Cependant, la question des redevances radio et télévision est très particulière, parce qu'on peut se demander si légiférer nationalement à leur sujet a encore un sens.

En effet, la loi du 9 août 1980 — loi ordinaire de réformes institutionnelles — établit, en son article 10, que la redevance radio et télévision est un des impôts et perceptions dont une partie du produit global est

ristournée. Il s'agit, dans ce cas précis, d'une ristourne aux Communautés.

Il faut rappeler que le mécanisme de la ristourne a été bloqué, au détriment de la Communauté française, pendant cinq ans. La répartition de la ristourne aux Communautés, en ce qui concerne la région bilingue de Bruxelles-Capitale, consistait à geler 30 p.c. des sommes ristournées en accordant 50 p.c. à la Communauté française et 20 p.c. à la Communauté flamande.

Les récents accords qui devraient maintenant permettre d'attribuer 78 p.c. de la ristourne du prélèvement sur Bruxelles à la Communauté française, d'admettre 20 p.c. pour la Communauté flamande et de geler encore 2 p.c., sont, comme on l'entendra plus tard, une capitulation francophone. En effet, il est clair que cette répartition ne correspond à aucune réalité. Le seul moyen de déterminer une répartition correcte est de tenir compte de la langue de la déclaration de la redevance.

Depuis 1984, on savait que la déclaration de redevance était rédigée en français dans 89 p.c. des cas à Bruxelles. La part de ristourne inscrite dans leur budget par les Exécutifs successifs de la Communauté française équivalait à ces 89 p.c., même si on sait aujourd'hui que le chiffre réel peut être estimé à plus de 90 p.c.

Dans ces conditions, accepter 78 p.c., c'est renier des exigences passées au profit de la Communauté flamande.

Dès lors, il apparaît bien que les accords actuels sont le fruit de la faiblesse de la coalition de la Communauté française. Si des dispositions plus correctes ne peuvent, par la suite, être négociées en ce qui concerne la répartition de la redevance sur Bruxelles, il faudra sans doute franchir une étape supplémentaire, et celle-ci pourrait venir très vite, peut-être plus vite que les derniers, et de plus en plus rares, thuriféraires du gouvernement Martens VI ne le pensent.

Aussi, la proposition introduite à la Chambre par M. Van Elewijck, visant à communautariser la redevance, n'était pas inintéressante. L'avis du Conseil d'Etat sur cette proposition ne l'est pas moins puisqu'il indique précisément les voies à suivre pour aboutir à cette communautarisation. Soit l'ensemble de la redevance est ristournée et, dans ce cas, les Communautés peuvent modifier le taux de l'imposition, la matière impossible, la base d'imposition et les exonérations, soit la redevance est supprimée en tant qu'impôt de l'Etat, et les Communautés sont alors habilitées à l'établissement d'une imposition qui leur est propre.

La difficulté de régler le contentieux bruxellois subsistera peut-être du fait de la tentation de la Communauté flamande de prévoir des exonérations abusives pour Bruxelles.

Et le Conseil d'Etat relève d'ailleurs dans le même avis que « si le pouvoir de percevoir la redevance radio et télévision était transféré aux Communautés, il pourrait difficilement l'être en ce qui concerne la région de Bruxelles-Capitale, dès lors qu'en vertu de l'article 59bis de la Constitution, les Communautés ne sont compétentes dans cette région qu'à l'égard des institutions ».

Il ne faut donc pas nier une difficulté réelle, d'autant que nous entrerions là dans un débat plus vaste relatif aux ristournes d'impôts et aux dotations. Je rappelle donc qu'il ne faut pas se méprendre sur le sens de mon intervention. Le Parti socialiste reste un partisan d'un mécanisme de dotations en ce qui concerne le financement des Communautés et des Régions. La dotation fondée sur la clé des trois critères est, en effet, une des rares preuves concrètes de l'existence d'une solidarité nationale.

J'en reviens à l'objet de notre discussion pour conclure qu'avoir conduit notre assemblée à éviter un problème aujourd'hui n'implique pas qu'on puisse éviter d'y revenir très rapidement.

Sur le fond même des dispositions contenues dans le projet, mon groupe exprime, en outre, les plus nettes réserves.

Nous avons noté, au cours de la discussion en commission, que l'application de certains articles de ce projet conduirait à accroître les tâches des communes et donc à surcharger celles-ci. Je rappelle d'ailleurs que le comité directeur de l'Union des villes et communes belges en arrive à la même constatation. L'article 27 de votre projet entraîne des obligations plus lourdes que celles prévues dans l'ancien article 17bis de la loi du 26 janvier 1960. Le secrétaire d'Etat tente de nous démontrer le contraire. Il nous appartiendra d'en faire le constat à l'usage.

Une autre inconnue de ce projet est évidemment la prévision budgétaire. Vous prévoyez un produit de la redevance en augmentation de 130 millions pour 1987. Les tableaux comparatifs joints au rapport de la

commission de l'Infrastructure reposent cependant sur une application optimale des nouvelles dispositions.

Cela veut dire que le contrôle devra donc être plus efficace. A ce sujet, il serait intéressant de connaître le nombre d'agents qui, se voyant déchargés de tâches de gestion, seront affectés au contrôle. Suivront-ils des cours de recyclage? Avez-vous prévu quelque chose dans cet ordre d'idées?

En ce qui concerne précisément ce contrôle, le projet autorise les visites domiciliaires d'agents de la RTT pour vérifier si les radio-redevances sont bien appliquées. Le principe de telles visites existait déjà dans la loi d'application. Elles étaient licites entre 8 et 18 heures, soit pendant dix heures. Elle le seraient maintenant pendant onze heures, de 9 à 20 heures.

N'y-a-t-il pas là, sans qu'on y prenne garde, une exception grave au principe de l'inviolabilité du domicile privé? Ne serait-ce pas l'occasion pour le ministre de la Justice de préciser dans quelles conditions une personne privée est tenue de laisser entrer quelqu'un dans son domicile, en l'absence d'un mandat de perquisition délivré par un juge d'instruction?

Au cours des réunions, je me souviens avoir émis le souhait de voir ce projet soumis, ne fût-ce que pour avis, à la commission de l'Intérieur, concernée par l'article 27 — un article quand même important —, et à la commission de la Justice en ce qui concerne les articles 17, 20, 21, 22, 23, 24 et 25.

Un autre aspect du projet concerne d'ailleurs encore la protection de la vie privée. Le système d'identification des détenteurs par voie informatique offre-t-il toutes les garanties qu'il n'y aura pas utilisation du numéro national?

Les réponses que nous avons reçues à cette question ne nous paraissent pas suffisantes.

Enfin, je relèverai, tout comme nos collègues du SP l'ont fait en commission, que la pression de la redevance s'exercera très fortement sur les détenteurs de téléviseurs « noir et blanc ». Il s'agit là de dispositions qui toucheront particulièrement la frange la plus modeste des téléspectateurs, ce qui ne nous paraît pas acceptable, quelle que soit la situation économique.

Il faut reconnaître que le secrétaire d'Etat a accepté le dialogue en commission ainsi que des remarques de l'opposition qui ont permis d'améliorer son projet sur quelques points, de détail peut-être, mais qui avaient leur importance. Je rappellerai notamment la modification des définitions et le rôle des polices communales. Malheureusement, cela n'a pas permis de modifier l'économie générale du projet.

En définitive, le projet soumis à notre approbation voudrait simplifier, et il y réussit en partie, mais, malheureusement, il pose plus de questions qu'il n'en résout. C'est ce qui justifiera le vote négatif du groupe socialiste. (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Seeuws.

De heer Seeuws. — Mijnheer de Voorzitter, het was zeer zeker een goed initiatief om orde op zaken te stellen door de wetten op het kijk- en luistergeld te coördineren en door een vereenvoudiging van de aanslagvoeten en van de administratieve verplichtingen en procedures na te streven.

In dat opzicht kunnen we de staatssecretaris volkomen bijvallen en hebben we haar in de commissie trouwens, samen met andere collega's, ertoe aangespoord om haar ontwerp nog te verbeteren en te verfijnen.

Het ligt trouwens in de lijn van de geplogenheden bij de werking van de senaatscommissies dat de staatssecretaris en haar medewerkers zijn ingegaan op diverse voorstellen van tekstwijzigingen en -verbeteringen zodat wij nu een betere tekst hebben.

We zouden het ontwerp dus moeten kunnen aannemen, mochten er niet een aantal fundamentele bezwaren zijn waaraan men niet is kunnen tegemoetkomen en die het voor ons principiële onmogelijk maken om een positieve uitspraak te doen over het ontwerp.

Mijnheer de Voorzitter, we hebben een drietal fundamentele bezwaren die te maken hebben met de vraag naar de verantwoording van een aanslag op het kijk- en luistergeld, aangaande het bepalen van de aanslagvoet zelf en over het systeem van de vrijstellingen, en tenslotte over het probleem van de deconcentratie en de reorganisatie van de kantoren van ontvangsten.

Het is duidelijk dat de bedoelingen van het ontwerp om concreter en eenvoudiger te formuleren voor « wat » er moet betaald worden, in schril contrast staan met de aanwending van deze in feite verkapte belasting.

De vraag rijst dan ook of al dit wetgevend werk wel nodig is en of het zogenaamde kijk- en luistergeld niet zou kunnen worden vervangen door een inschakeling in de gevone belastingen. Ik kom daar straks op terug.

Er wordt trouwens niet de minste rekening gehouden met wat er morgen zal gebeuren indien er commerciële zenders komen of als de technische evolutie die momenteel op mediagebied aan de gang is, eerstdaags via de satellieten ongecontroleerd en oncontroleerbaar de beelden de huiskamers binnenlaat.

Uit de bespreking van de begroting van de openbare omroep in de Vlaamse Raad is nogmaals gebleken dat het kijk- en luistergeld, zoals alle andere belastingen, geen affecteerbare belasting is en dat er met andere woorden geen enkel juridisch verband is te leggen tussen de opbrengst van het kijk- en luistergeld en de subsidiëring van de programma's op radio en televisie.

Daarentegen is het kijk- en luistergeld wel een ristorneerbare belasting ingevolge artikel 9 van de wet van 9 augustus 1980 op de staatshervorming.

Mag ik de aandacht van de collega's erop vestigen dat, zoals collega Somers reeds zei, in 1986, slechts ongeveer 45 pct. van het kijk- en luistergeld werd geristorneerd?

Het zal u daarbij niet onbekend zijn dat per 1 januari 1983 een belangrijk pakket van het kijk- en luistergeld geristorneerd werd tengevolge van het operationeel worden van de Vlaamse Administratie. De opbrengst van het kijk- en luistergeld werd in Vlaanderen aangewend om onze ambtenaren te betalen.

Per 1 januari 1987 zal ook het pakket geristorneerd kijk- en luistergeld weliswaar met ongeveer 2,3 miljard stijgen maar met dien verstande dat het door beide Gemeenschappen moet worden gebruikt om de lasten voortspuitend uit de overheveling van een aantal instellingen van openbaar nut: het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale centra, te financieren.

Met andere woorden, het geristorneerde kijk- en luistergeld wordt voorsnog niet aangewend voor de financiering van de eigenlijke media-politiek en van de omroep.

Het tweede probleem is dat van de aanslagvoeten en van de vrijstellingen. De staatssecretaris gaat ervan uit dat de aanslagvoeten niet worden verhoogd en dat er dus feitelijk alleen een vereenvoudiging wordt toegepast omwille van de onder meer onmogelijke controle op het bezit van de huisradio. Maar in werkelijkheid wordt de aanslagvoet van de radio automatisch toegevoegd aan de aanslagvoet van de zwart-wit televisie of de kleurentelevisie. Ogenschijnlijk is er geen verhoging. Uit het verslag blijkt echter bij eenvoudige vergelijking tussen de tabellen betreffende het oude regime en de berekeningen voortvloeiend uit het wetsontwerp, dat iets meer dan 500 000 bezitters van een zwart-wit of een kleurentelevisie, zelfs indien ze over geen huisradio beschikken, samen 410 miljoen meer zullen betalen, terwijl de meeropbrengst van het nieuwe regime op slechts 130 miljoen wordt geraamd.

Als het waar is dat, zoals de staatssecretaris zegt, ongeveer 400 000 houders minder zullen moeten betalen, dan is het duidelijk dat het de minstgegoeden zijn, die volgens de rapporteur ook de fraudeurs zijn, die vaak slechts over een zwart-wit of kleurentelevisietoestel beschikken, driemaal meer zullen betalen dan de meeropbrengst van het ontwerp. Dat is de werkelijkheid.

Dit is des te onrechtvaardiger omdat gelijktijdig degenen die wel over middelen beschikken om zich verscheidene toestellen in huis te kunnen permitteren, slechts éénmaal de verschuldigde taks betalen, dus niet voor een toestel in hun eventuele tweede of derde residentie.

Zijn de andere huisgenoten van de belastingbetaler die over een bijkomend toestel, een tweede, een derde of een vierde beschikt, dan ook zwartkijkers of beschermt de wet ze gewoonweg? De enige controle die bestond, namelijk die op de verkopers van radio- en televisietoestellen, wordt afgeschaft. Deze afschaffing zou zowel de zwartverkoop als de zwartkijkers ten goede kunnen komen!

Wij betreuren tenslotte dat de staatssecretaris niet is kunnen ingaan op ons amendement om de zogenaamde WIGW's de vrijstellingen bepaald bij artikel 19 te laten genieten, aangezien het hier gaat om mensen die door hun leeftijd met zijn fysieke en psychische eigenheden

genooddaakt zijn om hun ontspanning thuis te zoeken. Voor velen zijn radio en televisie naast de telefoon, een van de weinige sociale contacten met de buitenwereld.

Door het streven naar thuisgezondheidszorg blijven vele bejaarden met een bescheiden inkomen tijdens eventueel lange medische behandelingen en herstelperiodes thuis en zijn ook zij voor hun recreatie op radio en TV aangewezen.

En tenslotte, zal door de steeds maar verminderende koopkracht, deze groep eerder bezuinigen op levensnoodzakelijke uitgaven voor verwarming en voeding, dan wel op radio en televisie, de enige bron van ontspanning en informatie. Een vrijstelling van kijk- en luistergeld zou voor deze WIGW's een erg belangrijke hulp kunnen betekenen. Daarom hebben wij ook ons amendement ter zake opnieuw ingediend.

Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp over het kijk- en luistergeld zou ik het tenslotte willen hebben over de geplande reorganisatie van de kantoren voor ontvangsten waarvan sinds begin 1986 een experiment loopt in de gewesten Gent en Namen. De collega's die met deze problematiek niet erg vertrouwd zijn, wil ik ter verduidelijking het volgende zeggen. Een aantal bedienden van het kantoor te Aalst werden in Gent tewerkgesteld.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Is het niet omgekeerd, mijnheer Seeuws?

De heer Seeuws. — Laat mij eerst uitspreken, mevrouw de staatssecretaris.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Na de behartenswaardige dingen die u hier reeds hebt gezegd, mijnheer Seeuws, zou het mij verwonderen indien u nu zou beweren dat ik mensen van Aalst naar Gent zou sturen.

De heer Seeuws. — De bedoeling van dit experiment was tijdens een proefperiode de gevolgen van de concentratie van de kantoren voor ontvangsten te evalueren. Het definitieve plan voorziet echter in de concentratie te Aalst van alle kantoren uit het gewest.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Dat doet mij genoegen, mijnheer Seeuws.

De heer Seeuws. — Mij wordt gezegd dat uit een onderzoek bleek dat de overplaatsing naar Aalst voor de overgrote meerderheid van het personeel een uitbreiding van het pendeltraject inhield. Na onderhandelingen in de betrokken Gentse kringen was men bovendien zo goed als overtuigd dat het project zou worden afgevoerd.

Uiteraard ontstond er bij sommigen ongenoegen en verkozen ze de terugkeer naar Aalst uit angst dat hun indertijd « zogenoemde tijdelijke overplaatsing » naar Gent, definitief zou worden.

Vandaar de verwondering als zou blijken dat de staatssecretaris het experiment te Gent als een succes schijnt te beschouwen en de uitbreiding over het hele land zal worden onderzocht.

Waarom zo nodig deconcentreren, is de logische vraag die vanzelfsprekend rijst.

In uw antwoord, mevrouw de staatssecretaris, aan volksvertegenwoordiger Devolder antwoordt u, wellicht terecht, dat voor een dienst als CF/RT de localisatie feitelijk geen rol speelt. Maar dit houdt meteen in dat er evenmin een functioneel argument bestaat pro deconcentratie.

Met andere woorden deconcentratie is op functionele basis maar te verantwoorden indien een geregeld contact met de geadmistreerden is vereist, hetgeen voor deze aangelegenheid zeker niet het geval is.

Men kan zich integendeel afvragen of voor de betrokken dienst de concentratie niet verkiesbaar is aangezien de dagelijkse spontane contacten tussen de personeelsleden van niveau 1 en hun sectiechefs aanleiding geeft tot uitwisseling van standpunten en ervaringen die de dienst ongetwijfeld ten goede komen.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — U moet toch weten, mijnheer Seeuws, dat die beslissing is genomen door mijn voorganger en uw partijgenoot, de heer Willockx.

De heer Seeuws. — Dat kan, mevrouw de staatssecretaris, maar ik had niet het genoegen met hem daarover van gedachten te wisselen. U zal mij toch niet het genoegen ontnemen deze kwestie met u te bespreken. Ik wil dan ook mijn gedachten verder ontwikkelen.

De Voorzitter. — Mijnheer Seeuws, ik zie niet goed in wat dit allemaal te maken heeft met het kijk- en luistergeld.

De heer Seeuws. — Ik had het over de deconcentratie van de kantoren voor het innen van het kijk- en luistergeld.

Ik dacht dat ik dit duidelijk had gezegd, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Dan is het in orde, mijnheer Seeuws, verontschuldig mij.

De heer Seeuws. — Na een regionalisering dreigt dit een geformaliseerde administratieve eenrichtingsaangelegenheid te worden waardoor de controle op de eenvormige werking van de diverse centra minder efficiënt zou kunnen worden.

Deze vragen moeten de beleidsmensen stellen.

Waarom werd Aalst gekozen als standplaats? As er geen rationeel argument is voor de regionalisering, dan is de keuze van Aalst een subjectieve bedoening.

De analyse van uw antwoord op de parlementaire vraag, mevrouw de staatssecretaris, brengt ons tot de volgende beschouwingen.

U zegt dat de socio-economische noden van het arrondissement Aalst voldoende bekend zijn. Dit argument is uiteraard van toepassing voor elke andere streek in ons land. U zegt ook dat de pendel naar Brussel nergens zo hoog is als in deze streek.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Mijnheer Seeuws, wat is precies de aanleiding tot deze beschouwing? Is het de deconcentratie van de Dienst kijk- en luistergeld?

De heer Seeuws. — Het zijn de vraag naar de keuze van Aalst en uw antwoorden daarop aan collega Devolder.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — De keuze van de heer Willockx was Sint-Niklaas; de mijne is Aalst. Dit is een eenvoudig antwoord.

De heer Seeuws. — Het is dus duidelijk een politieke keuze: de woonplaats van de minister. Dat had ik van u niet verwacht.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Het is een eerlijk antwoord.

De heer Seeuws. — Uw antwoord was dat 41,2 pct. van de Nederlandstalige ambtenaren van CF/RT in een straal van 15 km rond Aalst wonen. Verkeertechisch is Aalst uitstekend gesitueerd en daarenboven vroegen 350 personeelsleden hun mutatie aan naar Aalst.

U merkt dat ik zeer objectief ben en uw antwoorden herhaal. Ik voeg er alleen enkele beschouwingen aan toe. Wordt het oorzakelijk verband hiermee niet omgedraaid? Het zijn wellicht niet de «sukkelaars» uit Aalst die noodgedwongen dagelijks naar Brussel pendelen, maar de in Brussel tewerkgestelden die opteren voor Aalst als woonplaats, precies ter wille van de gunstige verkeertechische ligging van Aalst.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Wij zullen een sociologisch onderzoek daarover laten verrichten.

De heer Seeuws. — Dat 350 ambtenaren hun mutatie naar Aalst vragen, is helemaal niet verwonderlijk. Voor personeelsleden zonder verdere loopbaanambities is het algemeen gangbaar dat ze zo snel mogelijk de mutatie naar een dienst in of zo dicht mogelijk bij de woonplaats aanvragen.

Een afgeleide vraag is waarom men onmiddellijk de deconcentratie wil invoeren aangezien het nieuwe gebouw te Aalst pas in 1992 gebruiksklaar zal zijn.

Dit gebouw, dat volgens uw antwoord aan onze collega «in de eerste plaats voor het exploitatiecentrum bestemd is», zal feitelijk voor bijna 70 pct. door de diensten van de CF/RT worden ingenomen. Dit schetst een totaal ander beeld van de werkelijke financiële gevolgen van deze deconcentratie.

In het antwoord beweert u dat, rekening houdend met een afschrijvingsduur van vijf jaar, de deconcentratie jaarlijks een boni van 1 miljoen oplevert. Zelfs als men als afschrijvingstermijn voor de nieuwe constructie te Aalst 15 jaar neemt en de jaarlijkse huur van de huidige CF/RT-gebouwen te Brussel buiten beschouwing laat, bedraagt de gecumuleerde last voor de eerste vijf jaar meer dan 120 miljoen, althans volgens de cijfers waarover ik beschik.

Dit is dan 35 miljoen frank meer dan de huidige huurlast, gecumuleerd over vijf jaar.

Daarenboven beweert u — het staat ook in het verslag —, dat deze investering geen enkele weerslag heeft op de Rijksmiddelenbegroting en volledig gefinancierd kan worden door de administratiekosten die de RTT aanrekent voor de inning van het kijk- en luistergeld.

Moeten we daaruit dan afleiden — wat ik niet kan geloven — dat administratiekosten voor de vorige jaren ruimschoots waren overschat?

En tenslotte is er de vraag of de RTT de taak van inning van kijk- en luistergeld wel moet blijven waarnemen.

Ten eerste is het, zoals reeds gezegd, een verkapte nationale belasting die perfect localiseerbaar is en derhalve wellicht best zou worden overgeheveld naar de Gewesten, in plaats van te werken via *ristorno's*, die dan nog niet compleet ter beschikking worden gesteld.

De heer De Bondt. — Zeer juist.

De heer Van In. — Zeer juist.

De heer Seeuws. — Tenslotte is het duidelijk dat deze opdracht helemaal vreemd is aan de wezenlijke bevoegdheden van de Regie van TT. Om al deze redenen en, ondanks de positieve elementen die ongetwijfeld in het ontwerp zijn opgenomen, zal onze fractie moeten tegenstemmen: de nadelen van het ontwerp zijn namelijk doorslaggevend en de principes erin vervat beantwoorden niet aan de bedoelingen van de Staatshervorming. (*Applaus op de Socialistische banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Donnay.

M. Donnay. — Monsieur le Président, une grande majorité de membres de la commission de l'Infrastructure se sont réjouis de l'intention de Mme le secrétaire d'Etat de vouloir simplifier la législation si complexe relative aux redevances sur les appareils récepteurs de radiodiffusion et de télévision.

Mais leur satisfaction a été de courte durée car, en réalité, la simplification que vous envisagez, madame le secrétaire d'Etat, ne concerne que vos services et continue à ignorer les difficultés que rencontrent les communes, ainsi que certaines catégories de nos concitoyens, confrontés, aux obligations administratives que vous leur imposez. J'y reviendrai dans un instant, car ce qui me paraît plus important, c'est d'évoquer la philosophie qui a présidé à l'élaboration de votre projet de loi.

Vous nous proposez donc, madame, de ne plus réclamer dorénavant de redevance aux simples détenteurs, à domicile, d'un poste de radio.

On serait tenté d'approuver cette initiative et d'y applaudir, puisqu'il s'agit de supprimer une taxe qui, selon les dernières statistiques que vous avez fournies, frappait encore près de 280 000 contribuables, pour une recette de 241 millions de francs environ.

Le gouvernement ne nous a pas habitués à des opérations de ce genre, sans qu'il y ait une compensation par ailleurs. Et c'est là que votre proposition devient à la fois intéressante et curieusement logique, car vous envisagez cette simplification par le vide, en récupérant la perte de recettes correspondantes par une majoration de plus de 800 francs de la redevance due par les détenteurs d'un poste de télévision. J'emploie délibérément l'expression «simplification par le vide», car rien n'est plus facile, en effet, que de faire disparaître une taxe ou une redevance pour en simplifier la procédure de recouvrement.

C'est en fonction de cette volonté que près de 700 000 contribuables vont devoir payer, d'office, une taxe supplémentaire variant de 804 à 828 francs, taxe qui rapportera un supplément d'environ 570 millions.

Le gouvernement ne veut pas de taxes nouvelles mais, en attendant, 700 000 contribuables, c'est-à-dire près de 700 000 ménages, vont payer une augmentation de la redevance de l'ordre de 15 à 20 p.c.

Vous justifiez le choix de cette politique en invoquant la fraude que vos services auraient découverte auprès de détenteurs d'appareils de radio et de télévision, à l'occasion de certaines enquêtes. Mais quel type de fraude vos contrôleurs ont-ils décelé? La détention d'un appareil TV-couleurs, alors que la taxe payée se rapportait à une TV noir et blanc? C'est une constatation que vous avancez. Cela me paraît n'avoir aucun rapport avec le problème de principe qui nous préoccupe.

Vous avez déclaré, sans autre détail, que sur 1 553 visites effectuées, 918 détenteurs éludaient les redevances, soit 60 p.c. d'entre eux. Quels sont les manquements constatés? Vous ne le dites pas. C'est donc insuffisant car cela manque de précisions et vous ne pouvez rien avec de tels arguments.

Le seul élément qui aurait pu être objectif, est celui qui résulte de la constatation, lors de ces contrôles, que personne n'était détenteur d'un appareil de télévision sans être en même temps détenteur d'un appareil récepteur radio quelconque.

Cet élément serait plus sérieux et aurait pu être une justification plausible, si l'on pouvait affirmer que cette enquête a porté uniquement sur un échantillon des quelque 700 000 détenteurs de postes TV qui ne déclarent pas de radio à domicile. Mais ce n'est pas le cas, madame le secrétaire d'Etat. L'imprécision de vos contrôles nous autorise à croire que l'enquête portait sur un échantillon des 2 millions 700 000 détenteurs de postes de télévision et de radio, ce qui est tout à fait différent quand il s'agit de dégager une conclusion générale, puisque, dans cette dernière hypothèse, vous ne pouvez vous permettre d'en déduire aussi catégoriquement qu'il y a fraude caractérisée, le contrôle ayant porté sur les détenteurs d'un appareil de télévision qui possédaient également un appareil radio pour lequel la taxe avait été acquittée.

Vous avez jugé que tout détenteur d'un poste de télévision était supposé posséder également un appareil de radio. C'est inéquitable, car je connais personnellement de nombreuses personnes qui échappent à la règle générale fixée ainsi fort arbitrairement. C'est souvent le cas des personnes âgées dont vous semblez ne vous être guère préoccupée et qui, demain, seront pénalisées.

Je n'accepte pas non plus l'autre justification, celle que je qualifierai de justification de secours, que vous avancez en signalant que de toute façon, les récepteurs de télévision peuvent capter les programmes de radio et que, par conséquent, on pourrait en conclure qu'à l'heure actuelle, la redevance radio est aussi due pour de tels appareils. Connaissiez-vous, madame le secrétaire d'Etat, beaucoup de personnes qui font fonctionner leur poste de télévision, pendant la journée, pour seulement écouter de la musique? Moi pas.

Pourquoi, d'ailleurs, vous donner la peine de fournir cette justification complémentaire, alors que vous affirmez péremptoirement que ce seront uniquement les fraudeurs actuels qui seront taxés plus fortement par la réglementation proposée? Ce n'est pas exact. Les 700 000 simples détenteurs d'appareils de télévision n'échappent pas tous la redevance radio, car je suis convaincu qu'ils ne sont pas tous propriétaires d'un poste de radio. Cette contradiction met l'accent sur la nature réelle de l'opération à laquelle vous allez vous livrer, à savoir l'augmentation arbitraire de la taxe sur la télévision.

Je désire souligner, comme mon collègue, M. Grosjean, une réflexion qui aura échappé à M. Cardeon qui n'a pu s'empêcher de dire qu'un de vos objectifs était de procurer des recettes supplémentaires au Trésor.

On devine votre embarras et votre désir d'amortir l'impact de cette mesure lorsque vous nous faites part de votre intention de ne pas rétablir la surtaxe de 500 francs pour paiement tardif. Cela ne vous empêche cependant pas de maintenir l'article 17 qui instaure cette surtaxe. Comment vous croire? Mais alors, qu'en est-il des devoirs que vous imposez à l'administration de ne pas appliquer la loi que vous nous demandez d'adopter aujourd'hui?

Nous avons été plusieurs à regretter que votre projet de loi n'allège pas les obligations imposées aux administrations communales. Vous nous avez répondu à cet égard que ces obligations cessaient d'exister là où les renseignements souhaités pouvaient être obtenus auprès du Registre national. Fort bien. Mais alors, qu'en est-il des devoirs que vous imposez également au détenteur d'appareils de télévision ou de radio qui doit, lui aussi, de son côté, communiquer au service de radio-télévision redevances les mêmes informations que celles réclamées aux administrations communales? Voyez les dispositions des articles 16 et 25. En d'autres

termes, le détenteur doit remplir une formule à rentrer à la commune, laquelle la transmet au service radio-télévision redevances mais, en outre et en même temps, le détenteur doit également prendre l'initiative de transmettre personnellement, par un autre canal, les mêmes renseignements au même service. Vous admettez qu'en matière de simplification, on a déjà fait mieux.

L'occasion de ce projet de loi était favorable pour remettre en cause une pratique qui a souvent été dénoncée par les responsables communaux. Pour la recherche et la constatation des infractions aux lois relatives aux redevances radio-télévision, il a été constaté que les parquets s'adressaient le plus souvent, pour ne pas dire presque toujours, à la police locale, afin d'instruire toutes les demandes de renseignements et les enquêtes émanant des services de radio-télévision redevances. Or, cette besogne administrative, absolument sans rapport avec la fonction de policier, entraîne un surcroît de travail important au détriment des tâches de surveillance, de prévention de la criminalité et de sécurité qui incombent au corps de police. Ce gaspillage est d'autant plus mal ressenti que les communes ont été amenées à restructurer leur corps de police, à compléter leur formation et leur équipement afin de privilégier les activités mieux en rapport avec leur mission de base et les besoins locaux réels.

C'est la raison pour laquelle j'estime que la recherche et la constatation des infractions aux dispositions de la loi que nous discutons devraient être réservées aux fonctionnaires et agents de l'Etat et de la Régie des Télégraphes et des Téléphones ainsi qu'à la gendarmerie.

Je regrette à cet égard que l'amendement que nous avons déposé en commission n'ait pas été retenu.

Voilà, madame le secrétaire d'Etat, en plus des observations soulevées par M. Grosjean, les raisons qui m'amèneront à ne pas approuver votre projet de loi. (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris D'Hondt.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb me voorgenomen zeer kort te gaan, maar u weet dat ik weinig gedisciplineerd ben. Mocht mijn antwoord wat te lang duren, geef me dan een seintje om me tot mijn goede voornemens terug te brengen.

Het zal mij mogelijk zijn bondig te antwoorden omdat de heer Cardeon, de rapporteur, die ik van harte dank voor zijn uitstekend verslag, de inhoud van deze wet reeds overzichtelijk heeft toegelicht. Ik hoef ook niet uitgebreid te antwoorden op het betoog van de heer Somers omdat hij, wel gedisciplineerd, al mijn beschouwingen zeer systematisch heeft weerlegd. Hoef ik te zeggen dat wij van mening verschillen over bepaalde punten?

Ik dank ook alle leden van de commissie. Het is voor mij altijd een genoegen naar de commissie voor de Infrastructuur van de Senaat te komen omdat daar goed en degelijk werk wordt geleverd. Het spel van meerderheid en oppositie komt weliswaar tot uiting in de stemmingen, maar tijdens de besprekingen heerst er een sfeer zoals nergens in het parlement, wat voor mij telkens weer een genoegen is. Ik dank alle senatoren die vanavond het woord hebben genomen, voor hun werk in de commissie en voor de amendementen die zij hebben ingediend en die een verbetering betekenen omdat ze de tekst duidelijker maken. Ik hoop dat wij ook in de toekomst goed zullen samenwerken, zoals ik in de Kamer heb gezegd: als God en de politiek het toestaan.

Ik had verwacht dat deze wet unaniem zou worden goedgekeurd omdat er verscheidene punten in voorkomen die ook de oppositie lief zijn. Fraudebestrijding is immers één van de grote actiepunten van een militant socialisme.

De heer Seeuws. — Is dit een uitnodiging?

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Het heeft me wel ontgoocheld dat ik u niet in hetzelfde kamp heb gevonden tegen de fiscale fraude.

M. Grosjean. — Nous sommes contre la fraude fiscale, pas nécessairement contre les petits fraudeurs, bien entendu.

Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat au Postes, Télégraphes et Téléphones, adjoint au Premier ministre. — C'est une petite désillusion pour moi. Vous pourriez toutefois modifier votre position.

De heer Somers heeft mij vooraf op de hoogte gebracht van zijn voorstel. Hij heeft de discussie, zowel in de commissie als in de openbare vergadering, met open geest gevoerd. Zijn voorstel bevat een nieuwe filosofie, zoals ook de heer Van In in de commissie heeft beklemd. Misschien zijn wij nog niet ver genoeg om dit vandaag zomaar ineens te verwerken. In de huidige of in een volgende legislatuur kan de heer Somers misschien zijn ideeën samenbrengen in een wetsvoorstel.

Het intrigeert mij wel te weten naar welke commissie de voorzitter van de Senaat dat voorstel zou verwijzen, vermits u zegt dat het geen taks betreft. Ik ben benieuwd te vernemen welk lot deze nieuwe filosofie, dit recht om het kijken of het luisteren te verzaken, informatie te verwerven of af te stoten, beschoren zal zijn. Ik wijs erop dat het betere vaak de vijand van het goede is. Mijn na te streven doeleinden zijn beperkter dan die van u en ik hoop via deze wet een aantal kwesties, zoals bijvoorbeeld de vereenvoudiging, te kunnen realiseren.

Je souhaiterais dire à MM. Grosjean et Donnay qu'il n'est pas dans mes habitudes de nier des vérités.

Il est exact que nous espérons voir augmenter les ressources du Trésor, mais j'insiste sur le fait qu'il ne s'agit pas du but primordial de ce projet.

Je crois me souvenir que les socialistes sont davantage favorables, comme je l'ai dit tout à l'heure, à une augmentation des revenus de l'Etat par le biais de la suppression de la fraude fiscale plutôt que par de nouvelles taxes.

M. Donnay. — Oui, mais par quels moyens, madame la secrétaire d'Etat?

Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, secrétaire d'Etat aux Postes, Télégraphes et Téléphones, adjoint au Premier ministre. — En ce qui concerne les remarques relatives à la communautarisation, cette matière n'est pas de ma compétence, mais, comme je l'ai dit tout à l'heure, la RTT et son ministre ne sont pas demandeurs pour gérer ce service.

In de uiteenzettingen van zowel de heer Somers als de heer Seeuws is de communautarisering van deze ristoranteerbare materie als een ideaal beeld naar voren gekomen.

Mijnheer Seeuws, ik herhaal dat wij geen vragende partij zijn. De RTT heeft reeds vaak voorstellen gedaan om deze dienst niet meer te moeten waarnemen. De huidige situatie is echter in de loop van de geschiedenis gegroeid. Wij beschikken inderdaad over de technische middelen, en een gedeelte van het personeel behoort tot de gerechtelijke politie, waardoor wij historisch een betere bemanning voor de dienst hebben. Als de nationale staat zou beslissen de dienst over te dragen aan de Gemeenschappen, zullen wij ons volkomen bij deze beslissing neerleggen.

Er werd ook een bedenking gemaakt inzake de deconcentratie van de dienst naar Aalst.

Het is een zeer goedkoop argument de staatssecretaris te verwijten dat zij toch zo bezorgd is voor de streek waar zij woont. Mijnheer Seeuws, ik heb er een moment aan gedacht het voorstel van de heer Willockx uit te voeren en de dienst naar Sint-Niklaas over te brengen. In dat geval echter moest ik een gebouw aankopen. Het aantal kilometers en de duur van de verplaatsing van het personeel worden dan zeer groot. Er is ook de mogelijkheid om de dienst te verhuizen naar Antwerpen — de hoofdstad van Vlaanderen, en die geen vergeten streek is —, naar Mechelen of Leuven, twee steden die even centraal gelegen zijn. Waarom zou ik het masochisme zover drijven om deze deconcentratie te ontzeggen aan een bepaalde streek? Een groot gedeelte van de bewoners zijn er aangewezen op werk in overheidsdiensten — een historisch gegroeid feit — of op pendel. Het zij vermeld dat in Aalst toch een gebouw voor de RTT moet worden opgetrokken.

Ik heb daarvoor de uitdrukkelijke toelating gekregen van mijn voorgedij-minister die mij een kosten- en batenanalyse heeft gevraagd. U onderschat bovendien uw stadsgenoot, de minister van Begroting, die nog eens om een bijkomende kosten- en batenanalyse heeft verzocht. Indien u kunt aantonen dat zijn kosten- en batenanalyse verkeerd is, verzoek ik u hem dit te melden bij de bespreking van het budget van de minister van Begroting. Er zijn personen die ooit hebben gezegd dat ministers van

Begroting of Financiën niet goed kunnen rekenen. Indien u deze uitspraak voor uw rekening wil nemen, dan staat het u vrij dat te doen.

Mijnheer Seeuws, ik wil ook iets opmerken over het kantoor van ontvangsten, waarover u gesproken hebt, en dat het voorwerp zou zijn geweest van een verhuis van Aalst naar Gent. Ik meen dat u twee diensten met elkaar verwart. Het kantoor van ontvangsten heeft niets te maken met de dienst CF/RT. Het is een kantoor dat de inkomsten van de telefonie int en beheert. Voor zover mij bekend, is dit nog altijd in Gent gevestigd. Ik ben geheel onschuldig aan die verhuis. U kan mij niet voor iedere vlieg of muis die in Aalst verhuist verantwoordelijk blijven stellen. Dat zou een al te grote verantwoordelijkheid zijn. Ik wijs die volstrekt af. Dit wat betreft de communautarisering.

U hebt voorts opgemerkt dat er nu meer zal worden betaald. Degenen die nu het kijk- en luistergeld ontduiken, zullen inderdaad meer moeten betalen. Al de anderen zullen minder betalen. Van het aantal die meer zullen betalen, moeten degenen worden afgetrokken die alleen maar een radio hebben en niets meer zullen betalen.

Ik heb niet graag dat men mij in deze vergadering onderschat, maar u mag mij ook niet overschatten. Dit wetsontwerp heeft geen enkele grote filosofische bedoeling. Het is enkel een instrument ter vereenvoudiging van het binnen van het kijk- en luistergeld. Het heeft dus een zeer beperkt doel: de inning organiseren op de meest efficiënte wijze.

De amendementen die u opnieuw hebt ingediend, mijnheer Seeuws, de amendementen van de heer Somers, alsmede de bedenkingen die door de heren Grosjean en Donnay werden gemaakt, vind ik eigenlijk zeer sympathiek. Indien ik mij op uw banken zou bevinden, zou ik misschien hetzelfde voorstel doen.

Ik zal de Senaat nochtans moeten vragen die amendementen te verwerpen. Wanneer wij de resultaten kennen, zoals verwoord door de heer Cardoen, en wanneer er inderdaad een meer-opbrengst zou zijn die niet overeenkomt met de doelstelling van dit wetsontwerp, zal ik u verzoeken, mijnheer Seeuws, een voorstel in te dienen dat wij dan met de meeste ernst zullen onderzoeken.

In de huidige omstandigheden proberen verschillende ministers en autoriteiten via de RTT en de Posterijen allerlei sociale voordelen te bekomen.

De RTT besteedt 1 miljard aan het verlenen van sociale voordelen, zoals sociale abonnementen. Het mag echter geen gewoonte worden van departementen met een sociale functie, hun bekommelingen af te wentelen op technische departementen zoals de RTT. De RTT moet er immers ook naar streven de grote technologische evoluties te kunnen volgen. Vandaar dat wij bepaalde ministers wel eens zeggen dat sommige voorstellen voor de RTT op hun begroting zouden moeten worden gerealiseerd. Indien u echter morgen of overmorgen een gelijkaardig voorstel indient, zullen wij dit *au sérieux* nemen.

De heer Seeuws. — Mevrouw de staatssecretaris, ons amendement wil alleen maar duidelijk maken dat degenen die u fraudeurs noemt, vooral de minder goedgevoelden zijn die slechts over één zwart-wit of kleurentoestel beschikken.

Vindt u het niet onrechtvaardig dat degene die vier of vijf toestellen bezit, zijn echtgenote, zonen en andere huisgenoten gratis kan laten kijken, terwijl de sukkel die zijn hele leven gewerkt heeft en maar 23 000 frank pensioen heeft, wel moet betalen voor zijn schamel zwart-wit televisietoestel, ongeacht het feit of hij al dan niet een radio heeft? Dit verontrust ons.

Het half miljoen mensen die in deze situatie verkeren, zullen 400 000 frank meer moeten betalen. Dat hebben wij met ons amendement willen wijzigen.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — Ik vind uw voorstel sympatiek, mijnheer Seeuws, maar ik meen duidelijk te hebben gemaakt waarom het nu niet kan. Ik zal de Senaat bij de stemming helaas moeten vragen voorlopig af te zien van de goedkeuring van uw amendement.

Wij hebben een controle uitgevoerd in de provincie Limburg, in de gemeenten Alken, Heers, Herk-de-Stad, Hoeselt, Nieuwerkerken en Opglabbeek. De resultaten van dit onderzoek wijzen op een grote onduidelijkheid van het kijk- en luistergeld. In die gemeenten steeg het aantal

bezitters van een radio in de woning of in de auto in één jaar met 3 164. Het aantal bezitters van een zwart-wit televisie verminderde met 3 800, maar het aantal bezitters van een kleurentelevisie groeide aan met 9 300.

Wij kunnen dus met cijfers bewijzen dat er een grote fraude bestaat door het niet-kwijten van het kijk- en luistergeld.

De heer Van Ooteghem. — Dat was uw bijdrage voor de tewerkstelling in Limburg.

Mevrouw D'Hondt-Van Opdenbosch, staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie, toegevoegd aan de Eerste minister. — U bent allen zo begaan met de communautarisering. Welnu, dit is een ristoranteerbare materie zodat de Gemeenschappen ooit zelfstandig zullen kunnen beslissen over deze inkomsten. U zoudt dan ook nu reeds, zoals ik, die toekomst moeten voorbereiden waarin wij niet meer zullen moeten discussiëren over de discriminatie van de gemeenschappen. Hoewel het niet de bedoeling was, heb ik zulks met dit ontwerp toch gedaan.

Mijnheer Seeuws, misschien zoudt u op dit avondlijke uur eens in eigen hart kunnen kijken, zoals Alice Nahon, en u kunnen bekeren. U zou er mij een ontzettend plezier mee doen, mocht u dit ontwerp goedkeuren.

Je vous invite aussi, messieurs de l'opposition, à voter cette loi à laquelle vous avez collaboré et par vos interventions dans la discussion, et par le dépôt d'amendements.

Ik zou u daar echt dankbaar voor zijn. Als het niet kan, dan zal het voor mij een droefenis te meer zijn, maar ook daar went men aan. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Artikel één luidt:

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° Minister: de minister of de staatssecretaris tot wiens bevoegdheid de telegrafie en de telefonie behoren.

2° Autoradiotoestel: elk toestel dat de mogelijkheid biedt omgeroepen klankuitzendingen te ontvangen en dat vast of uitneembaar in een autovoertuig ingebouwd is.

3° Televisietoestel: elk toestel dat of elke combinatie van toestellen die de mogelijkheid biedt omgeroepen televisie-uitzendingen te ontvangen en in zwart-wit of in keuren onmiddellijk weer te geven, zelfs als dat toestel of die combinatie van toestellen daartoe met een teledistributienet verbonden moet zijn, wat overigens ook het gebruik moge zijn dat ervan gemaakt wordt.

4° Houder: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die effectief over een of meer toestellen beschikt.

5° Hoofdverblijf: de plaats waar de houder in het bevolkingsregister is ingeschreven of voor schippers, kermisreizigers en nomaden, die geen vaste verblijfplaats hebben, het schip of het voertuig waarin zij werkelijk wonen.

6° Tweede verblijf: elk verblijf dat niet het hoofdverblijf is.

7° Handelaars: de constructeurs, invoerders, verkopers, verhuurders en herstellende die, ook al doen zij het slechts bij gelegenheid, televisietoestellen verhandelen, met of zonder winst, of de personen die bij het uitoefenen van een andere handelsbedrijvigheid zodanige toestellen weg-schenken.

8° Filiaal: elke vestiging waar een handelaar naast de hoofdzetel exploiteert en waar televisietoestellen worden vervaardigd, verkocht, verhuurd, hersteld of weggeschonken.

9° Televisietoestel met winsttoegmerk opgesteld: elk televisietoestel dat klanten kan aantrekken, een winstgevend activiteit bevordert of in een handelsbedrijf is opgesteld.

10° Luistergeld: het bedrag dat de houder per autoradiotoestel moet betalen ten bate van de Openbare Schatkist.

11° Kijkgeld: het bedrag dat de houder van een of meer televisietoestellen moet betalen ten bate van de Openbare Schatkist.

12° Dienst kijk- en luistergeld: de dienst die belast is met het invorderen van het kijk- en luistergeld.

13° Televisieverdeler: de persoon die een teledistributienet exploiteert.

14° Teledistributienet: het geheel van de inrichtingen die door een zelfde verdeler in werking worden gesteld met het wezenlijk doel televisie-programmasignalen, langs kabel, aan derden over te brengen.

Article 1er. Pour l'application de la présente loi, on entend par:

1° Ministre: le ministre ou le secrétaire d'Etat qui a les télégraphes et les téléphones dans ses attributions.

2° Appareil de radio sur véhicule: tout appareil qui offre la possibilité de capter des émissions sonores de radiodiffusion et qui est installé à demeure de manière fixe ou amovible dans un véhicule automobile.

3° Appareil de télévision: tout appareil ou ensemble d'appareils qui permet de capter des émissions radiodiffusées de télévision et de les reproduire immédiatement en noir et blanc ou en couleurs, même si cet appareil ou cet ensemble d'appareils doit à cet effet être raccordé à un réseau de télédistribution, quel que soit, au surplus, l'usage qui en est fait.

4° Détenteur: la personne physique ou morale qui dispose effectivement d'un ou de plusieurs appareils.

5° Résidence principale: le lieu où le détenteur est inscrit au registre de la population, ou, pour les bateliers, les forains et les nomades qui n'ont pas de résidence fixe, le bateau ou le véhicule où ils habitent effectivement.

6° Résidence secondaire: toute résidence qui n'est pas la résidence principale.

7° Commerçants: les constructeurs, importateurs, vendeurs, loueurs et réparateurs qui, même occasionnellement, font commerce d'appareils de télévision, avec ou sans profit, ou les personnes qui, dans l'exercice d'une autre activité commerciale, donnent de tels appareils.

8° Succursale: tout établissement qu'un commerçant exploite, outre son siège principal, et où des appareils de télévision sont fabriqués, vendus, loués, réparés ou donnés.

9° Appareil de télévision installé dans un but de lucre: tout appareil de télévision pouvant attirer des clients, promouvant une activité lucrative ou qui est installé dans une exploitation commerciale.

10° Redevance radio: la somme que le détenteur doit payer par appareil de radio sur véhicule au profit du Trésor public.

11° Redevance télévision: la somme que le détenteur d'un ou de plusieurs appareils de télévision doit payer au profit du Trésor public.

12° Service radio-télévision redevances: le service chargé de la perception des redevances radio et télévision.

13° Télédistributeur: la personne qui exploite un réseau de télédistribution.

14° Réseau de télédistribution: l'ensemble des installations mises en œuvre par un même télédistributeur, dans le but essentiel de transmettre par câble, à des tiers, des signaux porteurs de programmes de télévision.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Dit artikel te vervangen als volgt:

« Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1) Minister: de minister of de staatssecretaris tot wiens bevoegdheid de telegrafie en de telefonie behoren.

2) Toestel: elk toestel dat ofwel de mogelijkheid biedt omgeroepen klankuitzendingen te ontvangen, ofwel omgeroepen televisie-uitzendingen te ontvangen en in zwart-wit of in kleuren onmiddellijk weer te geven, zelfs als het daartoe met een distributienet verbonden moet zijn, wat overigens ook het gebruik moge zijn dat ervan gemaakt wordt.

3) Houder: de natuurlijke persoon of rechtspersoon met een netto-belastbaar inkomen die effectief over één of meerdere toestellen beschikt of die in een woongelegenheden gehuisvest is waar men over één of meerdere toestellen beschikt.

4) Recht om te kijken en te luisteren: het recht dat de houder verwerft om te beschikken over één of meerdere toestellen door het betalen van een globaal kijk- en luistergeld ten bate van de Openbare Schatkist.

5) Dienst kijk- en luistergeld: de dienst die belast is met het invorderen van het kijk- en luistergeld. »

« Remplacer cet article par ce qui suit :

« Pour l'application de la présente loi, on entend par :

1) *Ministre*: le ministre ou le secrétaire d'Etat qui a les télégraphes et les téléphones dans ses attributions.

2) *Appareil*: tout appareil qui offre la possibilité de capter soit des émissions sonores de radiodiffusion, soit des émissions radiodiffusées de télévision et de les reproduire immédiatement en noir et blanc ou en couleurs, même s'il doit à cet effet être raccordé à un réseau de télédistribution, quel que soit, au surplus, l'usage qui en est fait.

3) *Détenteur*: la personne physique ou morale qui a un revenu net imposable et qui dispose effectivement d'un ou de plusieurs appareils ou qui est établie dans une habitation où l'on dispose d'un ou de plusieurs appareils.

4) *Droit de regarder la télévision et d'écouter la radio*: le droit que le détenteur acquiert de disposer d'un ou de plusieurs appareils en acquittant une redevance radio et télévision globale au profit du Trésor public.

5) *Service radio-télévision redevances*: le service chargé de la perception des redevances radio et télévision. »

Het woord is aan de heer Somers.

De heer Somers. — Mijnheer de Voorzitter, voor dit amendement zoals voor alle andere amendementen, verwijs ik naar de verantwoording.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben medeondertekenaar van dit amendement en wens nog een verduidelijking te geven.

Ik weet niet wie ik vanavond nog zou kunnen overtuigen tenzij uzelf en de heer De Bondt natuurlijk. De heer De Bondt moet zijn trein halen en wanneer ik te uitvoerig ben, zal hij niet overtuigd geraken.

Het uitgangspunt van deze tekst, zoals door collega Somers reeds voldoende is benadrukt, is fout. Het kijk- en luistergeld is een optie die het individu of het gezin neemt. Het is normaal dat voor het verstrekken van deze dienst wordt betaald. In de toekomst zou het ook andersom kunnen: geld krijgen om te willen kijken en te willen luisteren. Ik verzoek u, mevrouw de staatssecretaris, dit in uw filosofie niet uit te sluiten.

In het verslag werd voldoende benadrukt, maar het zij nog eens herhaald, dat de inningen van het kijk- en luistergeld zoals zij in het verleden gebeurden en voortaan zullen geschieden, mank blijven. Immers, op niet minder dan vijf plaatsen in dit ontwerp wordt een beroep gedaan op het spontane initiatief van de betrokkenen om zich met een bepaalde dienst in verbinding te stellen ten einde alle formaliteiten te vervullen.

Sedert 1971, het jaar waarin de cultuurautonomie tot stand kwam, vechten wij voor het in handen krijgen van een materie zoals bijvoorbeeld heel het perspectief van radio en televisie, dus *a fortiori* ook het al of niet betalen van kijk- en luistergeld, omdat het inherent is aan het stuk culturele autonomie.

Mijnheer De Bondt, mevrouw de staatssecretaris, een regering die niet in staat is dat kleine stukje autonomie voor de Vlaamse Gemeenschap te honoreren, is het niet waard dat wij er nog meer woorden aan verspillen.

Wij kunnen deze teksten, met alle persoonlijke sympathie voor de voorzitter, voor de heer De Bondt en voor mevrouw de staatssecretaris, niet goedkeuren. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — De stemming over het amendement en de stemming over artikel 1 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 1er sont réservés.

Artikel 2 luidt:

Art. 2. Onder voorbehoud van artikel 13 wordt ten laste van de houders van een of meer autoradio toestellen per voertuig een jaarlijks luistergeld van 864 frank geheven.

Art. 2. Sous réserve de l'article 13, il est établi à charge des détenteurs d'un ou de plusieurs appareils de radio sur véhicule une redevance annuelle de 864 francs par véhicule.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Dit artikel te vervangen als volgt:

« Ten laste van de houders van één of meerdere toestellen wordt jaarlijks een globaal bedrag kijk- en luistergeld geheven, waardoor ze het recht verwerven om te kijken en te luisteren en/of om in het bezit te mogen zijn van één of meerdere toestellen.

Het recht om te kijken en te luisteren wordt door de houders verworven door het jaarlijks betalen van een globaal kijk- en luistergeld, dat gelijk is aan 1 procent van hun laatst vastgesteld netto-belastbaar inkomen. Het globaal kijk- en luistergeld bedraagt echter minimaal 2 400 frank en maximaal 12 000 frank voor een volledige periode van één jaar. »

« Remplacer cet article par ce qui suit :

« Il est perçu annuellement, à charge des détenteurs d'un ou de plusieurs appareils, un montant global de redevances radio et télévision, par lequel ils acquièrent le droit de regarder la télévision et d'écouter la radio et/ou d'être en possession d'un ou de plusieurs appareils.

Les détenteurs acquièrent le droit de regarder la télévision et d'écouter la radio en acquittant chaque année une redevance radio et télévision globale, égale à 1 p.c. de leur dernier revenu net imposable établi. Toutefois, la redevance radio et télévision globale s'élève au minimum à 2 400 francs et au maximum à 12 000 francs pour une période complète d'un an. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 2 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 2 sont réservés.

Artikel 3 luidt:

Art. 3. Onder voorbehoud van artikel 13 wordt ten laste van de houders van een of meer zwart-wit-televisietoestellen of van een of meer kleurentelevisietoestellen een jaarlijks kijkgeld van 4 140 frank, respectievelijk 5 976 frank, geheven.

De betaling van het kijkgeld voor een zwart-wit-televisietoestel geldt voor het houden, in een zelfde hoofd- of tweede verblijf of in een zelfde autovoertuig, van alle toestellen van die aard.

De betaling van het kijkgeld voor een kleurentelevisietoestel geldt voor het houden, in een zelfde hoofd- of tweede verblijf of in een zelfde autovoertuig, van alle zwart-wit en kleurentelevisietoestellen.

Al wie gelijktijdig in verscheidene verblijven of in verscheidene autovoertuigen televisietoestellen houdt, moet per verblijf of per autovoertuig een afzonderlijk kijkgeld betalen in overeenstemming met de aard van het toestel.

Geen afzonderlijk kijkgeld is verschuldigd voor toestellen die als reisgoed worden vervoerd.

Art. 3. Sous réserve de l'article 13, il est établi à charge des détenteurs d'un ou de plusieurs appareils de télévision en noir et blanc ou d'un ou de plusieurs appareils de télévision en couleurs une redevance annuelle qui s'élève respectivement à 4 140 francs ou à 5 976 francs.

Le paiement de la redevance relative à un appareil de télévision en noir et blanc couvre la détention, dans une même résidence principale ou secondaire ou à bord d'un même véhicule automobile, de tous les appareils de ce type.

Le paiement de la redevance relative à un appareil de télévision en couleurs couvre la détention, dans une même résidence principale ou secondaire ou à bord d'un même véhicule automobile, de tous les appareils de télévision tant en couleurs qu'en noir et blanc.

Quiconque détient simultanément des appareils de télévision dans des résidences différentes ou à bord de véhicules automobiles différents, doit acquitter une redevance télévision distincte, selon la nature de l'appareil, par résidence ou par véhicule automobile.

Aucune redevance télévision distincte n'est due lorsque les appareils sont transportés comme bagage.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

«Dit artikel te vervangen als volgt:

«Wie het recht om te kijken en te luisteren weigert, dient per aangetekend schrijven gericht aan de Dienst kijk- en luistergeld te verklaren dat hij of zij geen houder van enig toestel is en gebuist is in een woongelegenheden waar men niet over een toestel beschikt. Wie deze verklaring aflevert, dient dan ook na eventuele controle geen kijk- en luistergeld te betalen.»

«Remplacer cet article par ce qui suit:

«Quiconque refuse le droit de regarder la télévision et d'écouter la radio est tenu de déclarer, par lettre recommandée adressée au Service radio-télévision redevances, qu'il ne détient aucun appareil et qu'il n'est pas établi dans une habitation où l'on dispose d'un appareil. En conséquence, celui qui a fait cette déclaration n'est pas tenu, après un contrôle éventuel, d'acquitter les redevances radio et télévision.»

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 3 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 3 sont réservés.

Artikel 4 luidt:

Art. 4. In afwijking van artikel 3 is voor elk televisietoestel dat met winstoogmerk wordt opgesteld een afzonderlijk kijkgeld verschuldigd.

Voor elk televisietoestel opgesteld in een hotelkamer of in een soortgelijklogement is slechts de helft van het kijkgeld verschuldigd.

Art. 4. Par dérogation à l'article 3, une redevance télévision distincte est due pour tout appareil de télévision installé dans un but de lucre.

Pour chaque appareil de télévision installé dans une chambre d'hôtel ou dans un logement similaire, la redevance télévision est réduite de moitié.

Bij wijze van amendement, stelt de heer Somers c.s. voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over artikel 4 is aangehouden.

Le vote sur l'article 4 est réservé.

Artikel 5 luidt:

Art. 5. De personen die in het buitenland wonen en minder dan drie maanden in het Rijk verblijven, zijn niet verplicht kijk- of luistergeld te betalen voor de toestellen waarvan zij houder zijn.

Art. 5. Les personnes domiciliées à l'étranger qui séjournent moins de trois mois dans le royaume ne sont pas astreintes au paiement des redevances radio ou télévision pour les appareils qu'elles détiennent.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 6 luidt:

Art. 6. De bedragen van het kijk- en luistergeld worden aangepast volgens de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

De minister past ieder jaar in de maand juli de bedragen aan van het kijk- en luistergeld te innen voor de periodes die aanvangen in de loop van het volgende jaar, in dezelfde verhouding als de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen tussen de maanden juni van het vorige en van het lopende jaar. Deze bedragen worden, in voorkomend geval, vermeerderd of verminderd met ten hoogste 12 frank, om, naargelang van het geval, een veelvoud van 12 of 24 te bereiken.

Art. 6. Les montants des redevances radio et télévision sont adaptés en fonction des fluctuations de l'indice des prix à la consommation.

Le ministre adapte chaque année, au mois de juillet, les montants des redevances radio et télévision à percevoir pour les périodes débutant dans le courant de l'année suivante, dans la même proportion que l'évolution de l'indice des prix à la consommation entre les mois de juin de l'année précédente et de l'année en cours. Ces montants sont, le cas échéant, majorés ou réduits de 12 francs au plus, afin d'obtenir, selon le cas, un multiple de 12 ou de 24.

De heer Somers c.s. stelt voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over artikel 6 is aangehouden.

Le vote sur l'article 6 est réservé.

Artikel 7 luidt:

Art. 7. Het kijk- en luistergeld is verschuldigd voor periodes van twaalf achtereenvolgende maanden.

Het kijkgeld voor de televisietoestellen gehouden in hotels en soortgelijke logementen bedoeld in artikel 4 is verschuldigd voor de periode die aanvangt op 1 januari van het jaar en moet vóór 1 maart van dat jaar betaald zijn.

Het kijk- en luistergeld is, wat de andere houders betreft, verschuldigd voor periodes die, naargelang van de eerste letter van de naam of de benaming van de houder, aanvangen op de data die in de onderstaande tabel zijn vastgesteld.

Beginletter van de naam of van de benaming van de houder	Begindatum van de periode	Uiterste betaaldatum
--	------------------------------	-------------------------

A tot en met J	1 april	31 mei
K tot en met Z	1 oktober	30 november

Art. 7. Les redevances radio et télévision sont dues pour des périodes de douze mois consécutifs.

Les redevances télévision pour les appareils de télévision détenus dans des hôtels et logements similaires, visés à l'article 4, sont dues pour la période qui débute le 1er janvier de l'année et doivent être payées avant le 1er mars de cette année.

Pour les autres détenteurs, les redevances radio et télévision sont dues pour des périodes qui débutent selon la première lettre du nom ou de la dénomination du détenteur, aux dates fixées au tableau ci-après.

Initiale du nom ou de la dénomination du détenteur	Date de début de la période	Date extrême du paiement
--	--------------------------------	-----------------------------

A jusques et y compris J	1 ^{er} avril	31 mai
K jusques et y compris Z	1 ^{er} octobre	30 novembre

De heer Somers c.s. stelt voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over artikel 7 is aangehouden.

Le vote sur l'article 7 est réservé.

Artikel 8 luidt:

Art. 8. Wanneer het houden van een autoradiotoestel of van een televisietoestel aanvangt in de loop van de periode bedoeld in artikel 7, is het kijk- en luistergeld bepaald in de artikelen 2, 3 en 4 verschuldigd in verhouding met het aantal maanden dat nog moet verlopen tot het begin van de volgende periode. Elke begonnen maand wordt als een volle maand aangerekend.

De houder van een zwart-wit-televisietoestel die in de loop van de in artikel 7 bedoelde periode houder wordt van een kleurentelevisietoestel, moet het verschil tussen het voor een kleurentelevisietoestel verschuldigde kijkgeld en datgene wat voor een zwart-wit-televisietoestel verschuldigd is, bijbetalen naar evenredigheid van het aantal maanden dat nog moet lopen. Elke begonnen maand wordt als een volle maand aangerekend.

Art. 8. Lorsque la détention d'un appareil de radio sur véhicule ou d'un appareil de télévision débute dans le courant de la période visée à l'article 7, les redevances radio et télévision fixées aux articles 2, 3 et 4 ne sont exigibles qu'au prorata du nombre de mois restant à courir jusqu'au début de la période suivante. Tout mois entamé est compté pour un mois entier.

Le détenteur d'un appareil de télévision noir et blanc qui, au cours de la période visée à l'article 7, devient détenteur d'un appareil de télévision en couleurs, doit payer en supplément la différence entre la redevance télévision due pour un appareil de télévision en couleurs et celle qui est due pour un appareil de télévision en noir et blanc au prorata du nombre

de mois restant à courir. Tout mois entamé est compté pour un mois entier.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

«Dit artikel te vervangen als volgt:

«Het kijk- en luistergeld dient door de houders elk jaar betaald te worden voor 1 maart.

Wanneer men in de loop van het jaar het recht om te kijken en te luisteren wil verwerven of houder wordt van één of meerdere toestellen en/of zich gaat huisvesten in een woongegelegenheid waar men over één of meerdere toestellen beschikt, is men een kijk- en luistergeld zoals bepaald in artikel 2 verschuldigd in verhouding met het aantal maanden dat nog moet verlopen tot het begin van een nieuw kalenderjaar. Dit bedrag wordt verminderd met ten hoogste 11 frank om een veelvoud van 12 te bereiken. Elke begonnen maand wordt voor een volle maand gerekend.»

«Remplacer cet article par ce qui suit:

«Les détenteurs sont tenus d'acquitter les redevances radio et télévision chaque année avant le 1er mars.

Celui qui, dans le courant de l'année, désire acquérir le droit de regarder la télévision et d'écouter la radio ou devient détenteur d'un ou de plusieurs appareils et/ou s'établit dans une habitation où l'on dispose d'un ou de plusieurs appareils, est tenu d'acquitter les redevances radio et télévision conformément à l'article 2, au prorata du nombre de mois restant à courir jusqu'au début d'une nouvelle année civile. Ce montant est réduit de 11 francs au maximum, afin d'atteindre un multiple de 12. Tout mois entamé est compté pour un mois entier.»

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 8 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 8 sont réservés.

Artikel 9 luidt:

Art. 9. 1° Al wie houder wordt van een autoradiotoestel, moet het luistergeld onmiddellijk en spontaan kwijten en aan de Dienst kijk- en luistergeld de volgende inlichtingen verstrekken: zijn naam of benaming, zijn adres, in voorkomend geval zijn geboortedatum en zijn inschrijvingsnummer bij die Dienst, evenals het inschrijvingsnummer van het auto-voertuig waarin dit toestel is ingebouwd.

2° Al wie houder wordt van een televisietoestel dat niet wordt aangesloten op een teledistributienet, moet het kijkgeld onmiddellijk en spontaan kwijten en aan de Dienst kijk- en luistergeld de volgende inlichtingen verstrekken: zijn naam of benaming, zijn adres, in voorkomend geval zijn geboortedatum en zijn inschrijvingsnummer bij die Dienst, het aantal en de aard van de gehouden toestellen, alsmede de plaats waar zij zijn opgesteld.

Art. 9. 1° Quiconque devient détenteur d'un appareil de radio sur véhicule doit acquitter immédiatement et spontanément la redevance radio et fournir au Service radio-télévision redevances les renseignements suivants: son nom ou sa dénomination, son adresse, le cas échéant sa date de naissance et son numéro d'immatriculation du véhicule automobile dans lequel cet appareil est installé à demeure.

2° Quiconque devient détenteur d'un appareil de télévision qui n'est pas raccordé à un réseau de télédistribution doit acquitter immédiatement et spontanément la redevance télévision et fournir au Service radio-télévision redevances les renseignements suivants: son nom ou sa dénomination, son adresse, le cas échéant sa date de naissance et son numéro d'inscription au service indiqué, le nombre et le type d'appareils qu'il détient, ainsi que le lieu où ils sont installés.

De heer Somers c.s. stelt voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over artikel 9 is aangehouden.

Le vote sur l'article 9 est réservé.

Artikel 10 luidt:

Art. 10. § 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de derde en vijfde paragraaf moet het kijk- en luistergeld worden betaald met de betalingsformulieren toegestuurd door de Dienst kijk- en luistergeld en

op de wijze vermeld op die formulieren met uitzondering voor de eerste betaling door nieuwe houders.

§ 2. De reeds geregistreerde houder die een maand na de begindatum van de periode bedoeld in artikel 7 geen betalingsuitnodiging heeft ontvangen moet bij de Dienst kijk- en luistergeld onmiddellijk een betalingsformulier aanvragen en de volgende inlichtingen verstrekken: zijn naam of benaming, zijn adres, zijn inschrijvingsnummer bij de Dienst kijk- en luistergeld, het aantal en de aard van de gehouden toestellen alsook de plaats waar zij opgesteld zijn.

§ 3. Indien het overeenkomstig paragraaf 2 aangevraagde betalingsformulier niet tegen de uiterste betaaldatum is ontvangen, dient degene die het kijk- en luistergeld verschuldigd is, dit uiterlijk op die datum uit eigen beweging te betalen, met opgave van de in paragraaf 2 vermelde inlichtingen.

§ 4. De nieuwe houder van een televisietoestel die zich laat aansluiten bij een teledistributienet en die, binnen drie maanden na de datum van aansluiting geen verzoek tot betaling heeft ontvangen, dient zulks binnen vijftien dagen schriftelijk te melden aan de Dienst kijk- en luistergeld en een betalingsformulier te vragen, alsmede de in paragraaf 2 vermelde inlichtingen te verstrekken.

§ 5. Indien het overeenkomstig paragraaf 4 aangevraagde betalingsformulier niet binnen twee maanden na de aanvraag is ontvangen, dient degene die het kijk- en luistergeld verschuldigd is dit uit eigen beweging te betalen, met opgave van de in paragraaf 2 vermelde inlichtingen.

Art. 10. § 1er. Sous réserve des dispositions des paragraphes trois et cinq, les redevances radio et télévision doivent être acquittées au moyen des formules de paiement expédiées par le Service radio-télévision redevances et de la manière indiquée sur ces formules, à l'exception du premier versement par les nouveaux détenteurs.

§ 2. Le détenteur déjà inscrit qui n'a pas reçu d'invitation à payer un mois après la date de début de la période visée à l'article 7 doit demander immédiatement une formule de paiement au Service radio-télévision redevances et fournir les renseignements suivants: son nom ou sa dénomination, son adresse, son numéro d'inscription au Service radio-télévision redevances, le nombre et le type d'appareils qu'il détient, ainsi que les lieux où ils sont installés.

§ 3. Si la formule de paiement réclamée en application du paragraphe 2 n'est pas parvenue pour la date extrême du paiement, le redevable doit spontanément acquitter les redevances radio et télévision au plus tard à cette date, en indiquant les renseignements mentionnés au paragraphe 2.

§ 4. Le nouveau détenteur d'un appareil de télévision, qui s'abonne à un réseau de télédistribution et qui, dans les trois mois de la date du raccordement, n'a pas reçu d'invitation à payer, doit le signaler, par écrit, dans les quinze jours, au Service radio-télévision redevances et réclamer une formule de paiement, en fournissant les renseignements mentionnés au paragraphe 2.

§ 5. Si la formule de paiement réclamée en application du paragraphe 4 n'est pas parvenue dans les deux mois de la réclamation, le redevable doit spontanément acquitter les redevances radio et télévision, en indiquant les renseignements mentionnés au paragraphe 2.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

Paragraaf 2 tot en met paragraaf 4 te vervangen als volgt:

«§ 2. De reeds geregistreerde houder die op 1 april geen betalingsuitnodiging heeft ontvangen moet bij de Dienst kijk- en luistergeld onmiddellijk een betalingsformulier aanvragen en de volgende inlichtingen verstrekken: zijn of haar naam, adres, inschrijvingsnummer bij de Dienst kijk- en luistergeld en het laatst vastgesteld netto-belastbaar inkomen.

§ 3. Indien het overeenkomstig paragraaf 2 aangevraagde betalingsformulier niet op 1 mei is ontvangen, dient degene die het kijk- en luistergeld verschuldigd is dit uiterlijk op die datum uit eigen beweging te betalen, met opgave van de in paragraaf 2 vermelde inlichtingen.

§ 4. Wie in de loop van het jaar het recht om te kijken en te luisteren wil verwerven of houder wordt van één of meerdere toestellen, dient zulks binnen vijftien dagen schriftelijk te melden aan de Dienst kijk- en luistergeld en een betalingsformulier te vragen, alsmede de in paragraaf 2 vermelde inlichtingen te verstrekken.»

Remplacer les paragraphe 2 à 4 de cet article par ce qui suit :

« § 2. Le détenteur déjà inscrit qui n'a pas reçu d'invitation à payer le 1er avril doit demander immédiatement une formule de paiement au Service radio-télévision redevances et fournir les renseignements suivants : son nom, son adresse, son numéro d'inscription au Service radio-télévision redevances ainsi que son dernier revenu net imposable établi.

§ 3. Si la formule de paiement réclamée en application du § 2 n'est pas parvenue pour le 1er mai, le redevable doit spontanément acquitter les redevances radio et télévision au plus tard à cette date, en indiquant les renseignements mentionnés au § 2.

§ 4. Celui qui, dans le courant de l'année, désire acquérir le droit de regarder la télévision et d'écouter la radio ou devient détenteur d'un ou de plusieurs appareils, doit le signaler par écrit, dans les 15 jours, au Service radio-télévision redevances et réclamer une formule de paiement, en fournissant les renseignements mentionnés au § 2. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 10 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 10 sont réservés.

Artikel 11 luidt :

Art. 11. De betaling van het kijkgeld bedoeld in artikel 3 voor een zwart-wit-televisietoestel geldt voor alle zwart-wit-televisietoestellen die een handelaar in zijn bedrijfslokalen houdt.

De betaling van het kijkgeld bedoeld in artikel 3 voor een kleurentelevisietoestel geldt voor alle kleurentelevisietoestellen en zwart-wit-televisietoestellen die een handelaar in zijn bedrijfslokalen houdt.

Indien deze handelaar een of meer filialen exploiteert, moet hiervoor per filiaal het kijkgeld worden betaald.

Voor de televisietoestellen die een handelaar in een aan zijn bedrijfslokalen palend verblijf houdt, is een afzonderlijk kijkgeld verschuldigd.

Art. 11. Le paiement de la redevance télévision visée à l'article 3 pour un appareil de télévision en noir et blanc couvre tous les appareils de télévision en noir et blanc qu'un commerçant détient dans ses locaux à usage professionnel.

Le paiement de la redevance télévision visée à l'article 3 pour un appareil de télévision en couleurs couvre tous les appareils de télévision en couleurs et de télévision en noir et blanc qu'un commerçant détient dans ses locaux à usage professionnel.

Si ce commerçant exploite une ou plusieurs succursales, la redevance télévision doit être payée pour chaque succursale.

Une redevance télévision distincte est due pour les appareils de télévision qu'un commerçant détient dans une résidence attenante à ses locaux à usage professionnel.

De heer Somers c.s. stelt voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over artikel 11 is aangehouden.

Le vote sur l'article 11 est réservé.

Artikel 12 luidt :

Art. 12. De televisieverdelers zijn verplicht aan de Dienst kijk- en luistergeld maandelijks een lijst van hun nieuwe abonnees en jaarlijks een lijst van al hun abonnees mede te delen waarop ten minste de naam of de benaming, het adres en voor de natuurlijke personen de geboortedatum vermeld zijn, alsook de datum van aansluiting en behalve voor de nieuwe houders het inschrijvingsnummer bij de Dienst kijk- en luistergeld.

De maandelijks lijst, afgesloten op de laatste dag van de maand, moet uiterlijk de tiende van de volgende maand worden ingediend.

De jaarlijkse lijst, afgesloten op 31 december, moet binnen de daarop volgende maand worden ingediend.

Andere informatiedragers die voldoen aan de door de Dienst kijk- en luistergeld gestelde eisen mogen die lijsten vervangen.

De televisieverdelers hebben het recht, in voorkomend geval, van de abonnee te eisen dat hij zijn identiteit bewijst.

Art. 12. Les télédistributeurs sont tenus de communiquer mensuellement au Service radio-télévision redevances une liste de leurs nouveaux abonnés et annuellement une liste de tous leurs abonnés reprenant au moins le nom ou la dénomination, l'adresse et, pour les personnes physiques, la date de naissance, ainsi que la date de raccordement et sauf pour les nouveaux détenteurs le numéro d'inscription au Service radio-télévision redevances.

La liste mensuelle, clôturée le dernier jour du mois, doit être introduite au plus tard le dix du mois suivant.

La liste annuelle, clôturée au 31 décembre, doit être introduite dans le mois qui suit.

D'autres supports d'information qui satisfont aux conditions exigées par le Service radio-télévision redevances peuvent remplacer ces listes.

Les télédistributeurs ont le droit, le cas échéant, d'exiger de l'abonné qu'il prouve son identité.

De heer Somers c.s. stelt voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over artikel 12 is aangehouden.

Le vote sur l'article 12 est réservé.

Artikel 13 luidt :

Art. 13. Al wie autoradiotoestellen of televisietoestellen verhuurt moet, volgens het geval, het in de artikelen 2, 3 of 4 bedoelde kijk- of luistergeld betalen voor elk toestel dat hij in huur geeft aan klanten die geen van de in artikel 20 bedoelde documenten overleggen, waardoor het houden van het gehuurde toestel kan worden gedekt.

Tijdens de huurperiode moet het houden, in dat geval, gedekt zijn door een huurbewijs afgegeven door de Dienst kijk- en luistergeld.

De verhuurders zijn verplicht uiterlijk op de eerste van elke maand, per huurbewijs dat hun werd afgegeven en dat zij gedurende die maand wensen te gebruiken, volgens het geval, een bedrag te kwijten gelijk aan een twaalfde van het jaarlijks kijk- of luistergeld. De overige bewijzen moeten uiterlijk op de eerste werkdag van die maand bij een ter post aangetekend schrijven aan de Dienst kijk- en luistergeld teruggezonden worden.

Voor de huurbewijzen die in de loop van het jaar worden afgegeven, is geen kijk- of luistergeld verschuldigd voor de maanden die reeds volledig verlopen zijn.

Voor de televisietoestellen die in huur worden gegeven in hotels en soortgelijke logementen worden door de Dienst kijk- en luistergeld huurbewijzen afgegeven tegen de helft van het desbetreffende kijkgeld.

Al wie autoradiotoestellen of televisietoestellen verhuurt, is bovendien verplicht ten laatste de tiende van elke maand aan de Dienst kijk- en luistergeld een lijst toe te sturen met de naam of de benaming en het adres van alle huurders die een van de in artikel 20 bedoelde documenten hebben overgelegd, waardoor het houden van het gehuurde toestel kan worden gedekt, alsmede de inlichtingen die nodig zijn ter identificatie van dit document.

Art. 13. Quiconque loue des appareils de radio sur véhicule ou de télévision doit payer, selon le cas, les redevances radio ou télévision visées aux articles, 2, 3 ou 4 pour chaque appareil qu'il loue à des clients qui ne présentent aucun des documents visés à l'article 20 pouvant couvrir la détention de l'appareil loué.

Durant la période de location, la détention doit être couverte, dans ce cas, par un titre de location délivré par le Service radio-télévision redevances.

Au plus tard le premier de chaque mois, les loueurs sont tenus d'acquitter, selon le cas, par titre de location qui leur est délivré et qu'ils désirent utiliser durant ce mois, un montant équivalent à un douzième de la redevance annuelle de radio ou de télévision. Les autres titres doivent être renvoyés au Service radio-télévision redevances, sous recommandation postale, au plus tard le premier jour ouvrable de ce mois.

Pour les titres de location délivrés dans le courant de l'année, les redevances radio ou télévision ne sont pas dues pour les mois déjà entièrement écoulés.

Pour les appareils de télévision donnés en location dans des hôtels et logements similaires, le Service radio-télévision redevances délivre des titres de location contre paiement de la moitié de la redevance télévision y relative.

Quiconque loue des appareils de radio sur véhicule ou des appareils de télévision doit en outre envoyer au Service radio-télévision redevances, au plus tard le dix de chaque mois, une liste reprenant le nom ou la dénomination et l'adresse de tous les preneurs en location qui ont présenté un des documents visés à l'article 20 pouvant courir la détention de l'appareil loué, ainsi que les renseignements nécessaires à l'identification de ce document.

De heer Somers c.s. stelt voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over artikel 13 is aangehouden.

Le vote sur l'article 13 est réservé.

Artikel 14 luidt:

Art. 14. De minister bepaalt de wijze van invordering van het kijk- en luistergeld.

Het kijkgeld mag in twee delen gelijk aan de helft van het jaarlijks kijkgeld worden betaald.

De minister of de ambtenaar van de Regie van Telegrafie en Telefonie, aan wie hij deze bevoegdheid heeft overgedragen, mag aan de houders die hun financiële moeilijkheden bewijzen door overlegging van een attest afgeleverd door de administratie van de directe belastingen of door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van hun gemeente toestemming verlenen om het verschuldigde kijkgeld in meer dan twee delen te betalen.

Art. 14. Le ministre fixe le mode de perception des redevances radio et télévision.

La redevance télévision peut être acquittée en deux fractions d'un montant égal à la moitié de la redevance télévision annuelle.

Le ministre ou le fonctionnaire de la Régie des Télégraphes et des Téléphones à qui il a délégué cette compétence, peut autoriser à payer en plus de deux fractions les redevances télévision dues par les détenteurs qui prouvent leurs difficultés financières au moyen d'une attestation délivrée par l'Administration des contributions directes ou par le centre public d'aide sociale de leur commune.

De heer Somers c.s. stelt voor dit artikel te doen vervallen.

De stemming over artikel 14 is aangehouden.

Le vote sur l'article 14 est réservé.

Artikel 15 luidt:

Art. 15. Al wie geen houder meer is van een of meer autoradiotoestellen of van een televisietoestel moet dit schriftelijk mededelen aan de Dienst kijk- en luistergeld vóór de in artikel 7 bepaalde uiterste betaaldatum, met opgave van de bestemming die aan de toestellen werd gegeven en eventueel van de naam of de benaming en het adres van de nieuwe houder. Indien deze verplichting niet wordt nageleefd, moet het kijk- of luistergeld voor de volgende periode worden gekweten.

Als het houden van een ontvangtoestel eindigt na de uiterste betaaldatum, blijft het kijk- en luistergeld verschuldigd voor de hele periode.

Art. 15. Quiconque cesse de détenir un ou plusieurs appareils de radio sur véhicule ou un appareil de télévision est tenu de le notifier au Service radio-télévision redevances avant la date extrême de paiement fixée à l'article 7, en spécifiant la destination donnée aux appareils et, le cas échéant, le nom ou la dénomination et l'adresse du nouveau détenteur. S'il n'est pas satisfait à cette obligation, les redevances radio ou télévision doivent être acquittées pour la période suivante.

Lorsque la détention d'un appareil récepteur prend fin après la date extrême de paiement, la redevance reste due pour la totalité de la période.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Dit artikel te vervangen als volgt:

« Al wie geen houder meer is van één of meerdere toestellen of niet meer in een woongegelegenheid gehuisvest is waar men over één of meerdere toestellen beschikt en men het recht om te kijken en te luisteren weigert, moet dit schriftelijk mededelen aan de Dienst kijk- en luistergeld vóór 1 maart. Als men het recht om te kijken en te luisteren weigert na

1 maart, blijft men het kijk- en luistergeld verschuldigd voor het lopende kalenderjaar. »

« Remplacer cet article par les dispositions suivantes:

« Quiconque cesse de détenir un ou plusieurs appareils ou qui n'est plus établi dans une habitation dans laquelle l'on dispose d'un ou de plusieurs appareils et l'on refuse le droit de regarder la télévision et d'écouter la radio, est tenu de le notifier au Service radio-télévision redevances avant le 1er mars. Si l'on refuse après le 1er mars le droit de regarder la télévision et d'écouter la radio, la redevance radio et télévision reste due pour l'année civile en cours. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 15 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 15 sont réservés.

Artikel 16 luidt:

Art. 16. De houder moet elke adreswijziging binnen vijftien dagen melden aan de Dienst kijk- en luistergeld, met opgave van zijn naam of benaming, in voorkomend geval zijn geboortedatum, zijn inschrijvingsnummer bij deze dienst, zijn vorig en zijn nieuw adres, het aantal en de aard van de gehouden toestellen.

Art. 16. Le détenteur doit informer dans les quinze jours le Service radio-télévision redevances de tout changement d'adresse en indiquant son nom ou sa dénomination, le cas échéant sa date de naissance, son numéro d'inscription auprès du service indiqué, son ancienne et sa nouvelle adresse, le nombre et le type d'appareils qu'il détient.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Dit artikel te vervangen als volgt:

« De houder moet elke adreswijziging binnen vijftien dagen melden aan de Dienst kijk- en luistergeld, met opgave van zijn naam, geboortedatum, zijn inschrijvingsnummer bij deze dienst, zijn vorig en zijn nieuw adres. »

« Remplacer cet article par la disposition suivante:

« Le détenteur doit informer dans les 15 jours le Service radio-télévision redevances de tout changement d'adresse en indiquant son nom, sa date de naissance, son numéro d'inscription auprès du service indiqué, son ancienne et sa nouvelle adresse. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 16 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 16 sont réservés.

Artikel 17 luidt:

Art. 17. De Koning kan het heffen van een bijtaks wegens niet of te laat betalen van het kijk- en luistergeld voor reeds aangegeven toestellen invoeren.

Hij bepaalt het bedrag van die bijtaks, dat 500 frank niet mag overschrijden, alsmede de modaliteiten van de heffing ervan.

Art. 17. Le Roi peut instaurer la perception d'une surtaxe pour non-paiement ou paiement tardif des redevances radio et télévision pour des appareils déjà déclarés.

Il fixe le montant de cette surtaxe, qui ne peut excéder 500 francs, ainsi que les modalités de sa perception.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Het eerste lid van dit artikel te vervangen als volgt:

« De Koning kan het heffen van een bijtaks wegens niet of te laat betalen van het kijk- en luistergeld invoeren. »

« Remplacer le 1er alinéa de cet article par la disposition suivante:

« Le Roi peut instaurer la perception d'une surtaxe pour non-paiement ou paiement tardif des redevances radio et télévision. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 17 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 17 sont réservés.

Artikel 18 luidt:

Art. 18. Onverminderd de toepassing van de artikelen 24, 25 en 26 geeft elke fraude op het stuk van het kijk- en luistergeld aanleiding tot een verdubbeling van de ontdoken bedragen.

Het eerste lid is niet van toepassing op de houders die binnen twee maanden na het inwerking treden van deze wet de Dienst kijk- en luistergeld schriftelijk inlichten dat zij geen of onvoldoende kijk- of luistergeld betalen. Deze verklaring geeft geen aanleiding tot enige navordering van kijk- of luistergeld.

Indien de Dienst kijk- en luistergeld een maand na het verzenden van die verklaring tot regularisatie, er geen ontvangst heeft van gemeld, moet de houder deze binnen vijftien dagen bij ter post aangetekend schrijven hernieuwen, tenware de oorspronkelijke verklaring op die wijze werd verzonden.

Art. 18. Nonobstant l'application des articles 24, 25 et 26, toute fraude en matière de redevances radio et télévision donne lieu au doublement des sommes éludées.

L'alinéa 1er n'est pas applicable aux détenteurs qui, dans les deux mois qui suivent l'entrée en vigueur de la présente loi, informent par écrit le Service radio-télévision redevances soit du fait qu'ils ne paient aucune redevance radio ou télévision, soit du fait qu'ils n'acquittent qu'une redevance insuffisante. Cette déclaration ne donne lieu à aucune récupération de redevances radio ou télévision.

Si, un mois après l'envoi de cette déclaration de régularisation, le Service radio-télévision redevances n'en a pas accusé réception, le détenteur doit la renouveler dans les quinze jours qui suivent, par pli recommandé, à moins que la déclaration initiale ait été expédiée de cette manière.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 19 luidt:

Art. 19. Mits de door de minister vastgestelde formaliteiten werden vervuld is, ofwel van het begin van het houden af, indien de formaliteiten vooraf werden vervuld, ofwel vanaf de aanvang van de volgende betaalperiode bedoeld in artikel 7, geen kijk- en luistergeld verschuldigd voor de autoradiotoestellen en de televisietoestellen die zonder winsttoegmerk zijn opgesteld en die worden gehouden:

1° Met het oog op een openbare dienst door de Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de agglomeraties, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten waarvan alle leden personen van publiek recht zijn, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of de instellingen die van een van die machten afhangen;

2° In onderwijsinstellingen en uitsluitend gebruikt worden voor het onderwijs;

3° Door blinden, doofstommen en personen bij wie het strottehoofd is weggenomen;

4° Door oorlogsinvaliden met ten minste 50 pct. oorlogsinvaliditeit;

5° Door personen aan wie een invaliditeit of arbeidsongeschiktheid van ten minste 80 pct. werd toegekend;

6° Door personen die aangetast zijn door een zwaar en blijvend gebrek waardoor zij in de volstrekte en definitieve onmogelijkheid verkeren hun verblijf te verlaten zonder hulp van een derde.

De minister bepaalt welke instellingen de in het eerste lid, 5°, bedoelde invaliditeits- of arbeidsongeschiktheidspercentages mogen vaststellen.

Art. 19. Moyennant accomplissement des formalités arrêtées par le ministre, aucune redevance radio et télévision n'est due, soit dès le début de la détention si les formalités ont été accomplies préalablement, soit à partir du début de la période de paiement suivante visée à l'article 7, pour les appareils de radio sur véhicule et de télévision installés sans but de lucre et qui sont détenus:

1° En vue d'un service public par l'Etat, les Communautés, les Régions, les provinces, les agglomérations, les communes, les associations

de communes dont tous les membres sont des personnes de droit public, les centres publics d'aide sociale ou les institutions relevant d'un de ces pouvoirs;

2° Dans les établissements d'enseignement et utilisés exclusivement pour l'enseignement;

3° Par les aveugles, les sourds-muets et les laryngectomisés;

4° Par les invalides de guerre ayant au moins 50 p.c. d'invalidité de guerre;

5° Par les personnes à qui une invalidité ou une incapacité de travail d'au moins 80 p.c. a été reconnue;

6° Par les personnes atteintes d'une infirmité grave et permanente les rendant totalement et définitivement incapables de quitter leur résidence sans l'assistance d'un tiers.

Le ministre détermine les organismes pouvant fixer les pourcentages d'invalidité ou d'incapacité de travail visés à l'alinéa 1er, 5°.

De heer Somers c.s. stelt volgende amendementen voor:

« a) Het eerste lid van dit artikel te vervangen als volgt:

« Mits de door de minister vastgestelde formaliteiten werden vervuld is de houder van één of meerdere toestellen geen kijk- of luistergeld verschuldigd voor toestellen die zonder winsttoegmerk zijn opgesteld en die worden gehouden: »

b) In dit artikel een 7° in te voegen, luidende:

« 7° Door personen die een netto belastbaar inkomen hebben dat kleiner dan 240 000 frank is. »

« a) Remplacer le premier alinéa de cet article par le texte suivant:

« Moyennant accomplissement des formalités arrêtées par le ministre, le détenteur d'un ou de plusieurs appareils ne doit payer aucune redevance radio et télévision pour les appareils installés sans but de lucre et qui sont détenus: »

b) Compléter cet article par un 7°, rédigé comme suit:

« 7° Par les personnes dont le revenu net imposable est inférieur à 240 000 francs. »

De heer Seeuws c.s. stelt volgend amendement voor:

« Dit artikel aan te vullen met een 7°, luidende:

« 7° Door gepensioneerden die het statuut van WIGW hebben en genieten van de voorkeurregeling. »

« Compléter cet article par un 7°, rédigé comme suit:

« 7° Par les pensionnés qui ont le statut de VIPO et bénéficient du régime préférentiel. »

Mijnheer Seeuws, u heeft reeds bij de algemene bespreking uw amendementen met vuur verdedigd zodat ik aanneem dat u thans niet meer het woord vraagt.

De heer Seeuws. — Dat heeft u goed gezien, Voorzitter.

De Voorzitter. — De stemming over de amendementen en de stemming over artikel 19 zijn aangehouden.

Le vote sur les amendements et le vote sur l'article 19 sont réservés.

Artikel 20 luidt:

Art. 20. Wordt tot bewijs van het tegendeel geacht in orde te zijn met de bepalingen van deze wet de houder van een autoradiotoestel of van een televisietoestel die op het verzoek van één van de in artikel 21 bedoelde personen één van de volgende documenten toont:

1° Het deel B van de uitnodiging tot het betalen van het verschuldigde kijk- en luistergeld voor de lopende periode;

2° Het rekeninguitreksel van de betrokkene waarop de betaling voor het verschuldigde kijk- en luistergeld is vermeld;

3° Een geldig huurbewijs;

4° Een geldig vrijstellingsbewijs, afgegeven door de Dienst kijk- en luistergeld;

5° Een document waaruit blijkt dat de houder in het buitenland woont en minder dan drie maanden in het Rijk verblijft.

Art. 20. Est présumé jusqu'à preuve du contraire être en règle avec les dispositions de la présente loi, le détenteur d'un appareil de radio sur véhicule ou d'un appareil de télévision qui présente, à la demande d'une des personnes visées à l'article 21, un des documents suivants:

1° La partie B de l'invitation à payer les redevances radio ou télévision dues pour la période en cours;

2° L'extrait de compte de l'intéressé sur lequel est mentionné le paiement de la redevance radio ou télévision due;

3° Un titre de location valable;

4° Un titre d'exonération valable délivré par le Service radio-télévision redevances;

5° Un document dont il ressort que le détenteur est domicilié à l'étranger et séjourne moins de trois mois dans le royaume.

De heer Somers c.s. stelt volgende amendementen voor:

« a) In het eerste lid van dit artikel de woorden « een autoradiotoestel of van een televisietoestel » te vervangen door de woorden « één of meerdere toestellen ».

b) In het tweede lid van dit artikel de woorden « voor de lopende periode » te vervangen door de woorden « voor het lopende jaar ».

c) Het 3° van dit artikel te doen vervallen. »

« a) Au premier alinéa de cet article, remplacer les mots « d'un appareil de radio sur véhicule ou d'un appareil de télévision » par les mots « d'un ou de plusieurs appareils ».

b) Au deuxième alinéa de cet article, remplacer les mots « pour la période en cours » par les mots « pour l'année en cours ».

c) Supprimer le 3° de cet article. »

De stemming over de amendementen en de stemming over artikel 20 zijn aangehouden.

Le vote sur les amendements et le vote sur l'article 20 sont réservés.

Artikel 21 luidt:

Art. 21. De overtredingen van de bepalingen van deze wet en van de besluiten ter uitvoering ervan worden opgespoord en vastgesteld in processen-verbaal, die rechtsgeldig zijn tot bewijs van het tegendeel, door:

1° De ambtenaren en beamtenden van de Staat en van de Regie van Telegrafie en Telefonie, aan wie de Koning de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie heeft toegekend en die Hij belast heeft met het vaststellen van de overtredingen van deze wet en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten;

2° De overige officieren van gerechtelijke politie;

3° De gerechtelijke agenten bij de parketten;

4° De rijkswachters;

5° De agenten van de gemeentepolitie.

De in 1° bedoelde ambtenaren en beamtenden hebben voorrang ten aanzien van de andere officieren van gerechtelijke politie, met uitzondering van de procureur des Konings en van de onderzoeksrechter.

Art. 21. Les infractions aux dispositions de la présente loi et aux arrêtés pris en exécution de celle-ci sont recherchées et constatées par des procès-verbaux faisant foi jusqu'à preuve du contraire, par:

1° Les fonctionnaires et agents de l'Etat et de la Régie des Télégraphes et Téléphones à qui le Roi a attribué la qualité d'officier de police judiciaire et qu'il a chargés de la constatation des infractions à la présente loi et aux arrêtés pris en exécution de celle-ci;

2° Les autres officiers de police judiciaire;

3° Les agents judiciaires près les parquets;

4° Les gendarmes;

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1986-1987
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1986-1987

5° Les agents de la police communale.

Les fonctionnaires et agents visés au 1° ont priorité à l'égard des autres officiers de police judiciaire, à l'exception du procureur du Roi et du juge d'instruction.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 22 luidt:

Art. 22. Wanneer er voldoende aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van televisietoestellen waarvoor geen kijkgeld werd betaald, mogen, met machtiging van de rechter in de politierechtbank, huiszoekingen worden gedaan door een officier van gerechtelijke politie of door twee van de andere personen bedoeld in artikel 21.

Deze huiszoekingen mogen slechts plaats hebben tussen 9 en 20 uur.

De handelaars moeten op eenvoudig verzoek van deze personeelsleden alle boekhoudkundige stukken overleggen die nuttig zijn voor het opsporen van de personen die kijk- en luistergeld moeten betalen en voor het berekenen van dat kijk- en luistergeld.

Art. 22. Lorsqu'il y a des indices suffisants de l'existence d'appareils de télévision pour lesquels la redevance télévision n'a pas été acquittée, des visites domiciliaires peuvent être effectuées par un officier de police judiciaire ou par deux des autres personnes visées à l'article 21, moyennant l'autorisation du juge du tribunal de police.

Ces visites domiciliaires ne peuvent avoir lieu qu'entre 9 et 20 heures.

Sur simple demande des agents susvisés, les commerçants doivent leur présenter tous les documents comptables utiles à la recherche des personnes qui sont tenues au paiement des redevances radio et télévision et au calcul de celles-ci.

De heer Somers c.s. stelt volgende amendementen voor:

« a) In het eerste deel van dit artikel, het woorddeel « televisie- » te doen vervallen.

b) In het derde lid van dit artikel de woorden « en voor het berekenen van dat kijk- en luistergeld » te doen vervallen. »

« a) Au premier alinéa de cet article, supprimer les mots « de télévision ».

b) Au troisième alinéa de cet article, supprimer les mots « et au calcul de celles-ci. »

De stemming over de amendementen en de stemming over artikel 22 zijn aangehouden.

Le vote sur les amendements et le vote sur l'article 22 sont réservés.

Artikel 23 luidt:

Art. 23. Iedere houder van een autoradiotoestel of van een televisietoestel moet op verzoek van een van de in artikel 21 bedoelde overheden, onmiddellijk een van de in artikel 20 bedoelde documenten overleggen.

Art. 23. Tout détenteur d'un appareil de radio sur véhicule ou d'un appareil de télévision doit, à la demande d'une des autorités visées à l'article 21, présenter immédiatement un des documents visés à l'article 20.

De heer Somers c.s. stelt volgend amendement voor:

« In dit artikel de woorden « een autoradiotoestel of van een televisietoestel » te vervangen door de woorden « één of meerdere toestellen. »

« A cet article, remplacer les mots « d'un appareil de radio sur véhicule ou d'un appareil de télévision » par les mots « d'un ou de plusieurs appareils. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 23 zijn aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 23 sont réservés.

Artikel 24 luidt:

Art. 24. Overtreding van de artikelen 12 en 13 en van de besluiten ter uitvoering ervan, wordt gestraft met geldboete van 200 frank tot 10 000 frank, ongeacht de eventuele toepassing van een bijtaks of een verdubbeling van het verschuldigde kijk- of luistergeld met toepassing van de artikelen 17 en 18.

Overtreding van de overige artikelen van deze wet en van de besluiten ter uitvoering ervan wordt gestraft met geldboete van 26 frank tot 500 frank, ongeacht de eventuele toepassing van een bijtaks of een verdubbeling van het verschuldigde kijk- of luistergeld met toepassing van de artikelen 17 en 18.

De politierechtbanken nemen kennis van de overtredingen, bedoeld in het tweede lid.

Een kosteloos afschrift, voor administratief gebruik, van het in kracht van gewijsde gegane vonnis zal ambtshalve aan de Dienst kijk- en luistergeld worden gezonden.

Art. 24. Les infractions aux articles 12 et 13 et aux arrêtés pris en exécution de ceux-ci, sont punies d'une amende de 200 francs à 10 000 francs, sans préjudice de l'application éventuelle d'une surtaxe ou du doublement de la redevance radio ou télévision due par application des articles 17 et 18.

Les infractions aux autres articles de la présente loi et aux arrêtés pris en exécution de ceux-ci sont punies d'une amende de 26 francs à 500 francs, sans préjudice de l'application éventuelle d'une surtaxe ou du doublement de la redevance radio ou télévision due en application des articles 17 et 18.

Les tribunaux de police connaissent des infractions prévues à l'alinéa deux.

Une copie gratuite, à usage administratif, du jugement passé en force de chose jugée sera envoyée d'office au Service radio-télévision redevances.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 25. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van het artikel 85 zijn van toepassing op de misdrijven bedoeld in artikel 24.

Art. 25. Les dispositions du livre 1er du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions visées à l'article 24.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 26. Het kijk- en luistergeld dat niet binnen de vastgestelde termijn is gekweten, het verdubbelde kijk- en luistergeld en ook de eventuele bijtaksen, verschuldigd krachtens deze wet, kunnen bij dwangbevel worden ingevorderd.

De minister wijst de ambtenaren van de Dienst kijk- en luistergeld aan die gelast zijn dwangbevelen uit te geven en uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaarderexploot met bevel tot betaling.

De tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan slechts worden gestuit bij door de houder gedaan en met redenen omkleed verzet met dagvaarding. Dit verzet wordt bij exploit betekend aan de Regie van Telegrafie en Telefonie in de persoon van de ambtenaar van de Dienst kijk- en luistergeld die het dwangbevel heeft uitgevaardigd.

De vordering wordt aanhangig gemaakt bij de bevoegde rechtbank waaronder het hoofdverblijf van de houder ressorteert.

Art. 26. Les redevances radio et télévision qui n'ont pas été acquittées dans le délai fixé, les redevances radio et télévision doublées ainsi que les surtaxes éventuelles, exigibles en vertu de la présente loi, peuvent être récupérées par voie de contrainte.

Le ministre désigne les fonctionnaires du Service radio-télévision redevances chargés de décerner les contraintes et de les rendre exécutoires. Ces contraintes sont signifiées par exploit d'huissier de justice avec commandement de payer.

L'exécution de la contrainte ne peut être interrompue que par une opposition motivée, formée par le détenteur, avec citation en justice. Cette opposition est faite par un exploit signifié à la Régie des Télégraphes et des Téléphones dans la personne du fonctionnaire du Service radio-télévision redevances qui a décerné la contrainte.

L'action est portée devant le tribunal compétent dans le ressort duquel est situé la résidence principale du détenteur.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 27 luidt:

Art. 27. § 1. De gemeentebesturen zijn verplicht, op schriftelijk verzoek van de Dienst kijk- en luistergeld, deze kosteloos alle inlichtingen te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de identificatie van de houders van een of meer autoradiotoestellen of van een of meer televisietoestellen.

§ 2. Bij elke verhuizing binnen de gemeente, bij huisnummer- of straatnaamwijziging en in het geval van inwijking in de gemeente moeten zij aan het betrokken gezinshoofd een formulier overhandigen waarvan het model door de Koning wordt bepaald en dit door de belanghebbende laten aanvullen met de aard van de gehouden toestellen, het oude en het nieuwe adres en het inschrijvingsnummer bij de Dienst kijk- en luistergeld. De gemeentebesturen moeten die formulieren aanvullen met de geboortedatum en ze wekelijks naar de Dienst kijk- en luistergeld zenden.

§ 3. Indien de Dienst kijk- en luistergeld beschikt over de inlichtingen uit het Rijksregister van de natuurlijke personen die hij nodig heeft voor het identificeren van de houders die in een bepaalde gemeente wonen, wordt het gemeentebestuur ontslagen van de verplichtingen bepaald in de paragrafen 1 en 2.

§ 4. De politiecommissarissen en de hoofdveldwachters zijn verplicht aan de Dienst kijk- en luistergeld alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken waarom wordt verzocht met het oog op het invorderen van het kijk- en luistergeld.

§ 5. De Regie der Posterijen moet de zendingen van de Dienst kijk- en luistergeld die zij aan de geadresseerden niet heeft kunnen bezorgen, terugsturen met vermelding van het nieuwe adres van de geadresseerden wanneer dat bekend is.

§ 6. De ambtenaren van het openbaar ministerie bij de hoven en rechtbanken, waarbij een strafzaak aanhangig is, waarvan het onderzoek ernstige aanwijzingen van ontduiking inzake kijk- en luistergeld aan het licht brengt, zullen de Directeur van de Dienst kijk- en luistergeld hierover inlichten, nadat ze van de procureur-generaal bij het hof van beroep of van de auditeur-generaal bij het militair gerechtshof uitdrukkelijk toestemming daartoe hebben gekregen.

Art. 27. § 1er. Les administrations communales sont tenues, sur demande écrite du Service radio-télévision redevances, de lui fournir gratuitement tous les renseignements nécessaires pour l'identification des détenteurs d'un ou de plusieurs appareils de radio sur véhicule ou d'un ou de plusieurs appareils de télévision.

§ 2. A l'occasion de tout déménagement dans la commune, de changement de numéro d'habitation ou de nom de rue et en cas de nouvel établissement dans la commune, elles doivent remettre au chef de ménage concerné une formule dont le modèle est déterminé par le Roi et la faire compléter par l'intéressé qui y mentionnera la nature des appareils détenus, l'ancienne et la nouvelle adresse et le numéro d'inscription au Service radio-télévision redevances. Les administrations communales doivent compléter ces formules par l'indication de la date de naissance et les expédier chaque semaine au Service radio-télévision redevances.

§ 3. Si le Service radio-télévision redevances dispose des informations contenues dans le Registre national des personnes physiques qui lui sont nécessaires pour l'identification des détenteurs habitant une commune déterminée, l'administration communale est dispensée des obligations déterminées aux paragraphes 1er et 2.

§ 4. Les commissaires de police et les gardes-champêtres en chef sont tenus de fournir au Service radio-télévision redevances tous les

renseignements en leur possession qui leur sont demandés en vue de la perception des redevances radio et télévision.

§ 5. Les envois du Service radio-télévision redevances que la Régie des Postes n'a pu délivrer aux destinataires doivent être renvoyées par elle, avec l'indication de la nouvelle adresse des destinataires lorsque celle-ci est connue.

§ 6. Les officiers du ministère public près les cours et tribunaux qui sont saisis d'une affaire pénale dont l'examen fait apparaître des indices sérieux de fraude en matière de redevances radio et télévision en informeront le Directeur du Service radio-télévision redevances après avoir obtenu l'autorisation expresse du procureur général près la cour d'appel ou de l'auditeur général près la cour militaire.

De heer Somers c.s. stelt volgende amendementen voor:

a) In § 1 van dit artikel de woorden «meer autoradiotoestellen of van een of meer televisietoestellen» te vervangen door de woorden «meerdere toestellen».

b) In § 2 van dit artikel

1° De woorden «het betrokken gezinshoofd» te vervangen door de woorden «de houders van één of meerdere toestellen of aan de personen die het recht om te kijken en te luisteren verworven hebben of weigerden».

2° De woorden «de aard van de gehouden toestellen» te doen vervallen.»

a) Au § 1er de cet article, remplacer les mots «ou de plusieurs appareils de radio sur véhicule ou d'un ou de plusieurs appareils de télévision» par les mots «ou de plusieurs appareils».

b) Au § 2 de cet article

1° Remplacer les mots «au chef de ménage concerné» par les mots «aux détenteurs d'un ou de plusieurs appareils ou aux personnes qui ont obtenu le droit de regarder la télévision et d'écouter la radio ou qui l'ont refusé».

2° Supprimer les mots «la nature des appareils détenus.»

De stemming over de amendementen en de stemming over artikel 27 zijn aangehouden.

Le vote sur les amendements et le vote sur l'article 27 sont réservés.

Artikel 28 luidt:

Art. 28. De strafvorderingen inzake kijk- en luistergeld en alle vorderingen tot inning ervan verjaren na drie jaar.

Art. 28. Les actions pénales en matière de redevances radio et télévision et toutes les demandes de recouvrement de ces redevances sont prescrites après trois ans.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 29. De Koning bepaalt de bedragen van het kijk- en luistergeld die:

1° Elke nieuwe houder van een televisietoestel of van een «radio in woning» bedoeld in artikel 1 van de wet van 26 januari 1960 betreffende de taksen op de toestellen voor het ontvangen van radio-omroepuitzendingen voor de resterende maanden van 1987 moet betalen;

2° Elke houder van een autoradiotoestel of van een televisietoestel moet betalen voor de periodes die in 1988 aanvangen.

Art. 29. Le Roi détermine les montants des redevances radio et télévision:

1° A payer pour les mois restants de 1987 par chaque nouveau détenteur d'un appareil de télévision ou d'une «radio résidence» visée à l'article 1er de la loi du 26 janvier 1960 relative aux redevances sur les appareils récepteurs de radiodiffusion;

2° A payer par chaque détenteur d'un appareil de radio sur véhicule ou d'un appareil de télévision pour les périodes débutant en 1988.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 30. De wet van 26 januari 1960 betreffende de taksen op de toestellen voor het ontvangen van radio-omroepuitzendingen, gewijzigd bij de wetten van 7 augustus 1961, 10 oktober 1967, 14 januari 1968, 25 juli 1972 en 24 december 1976 wordt opgeheven, met uitzondering van:

1° De artikelen 1, 2, 3, 4, 5 en 10 die op 1 januari 1988 worden opgeheven;

2° Artikel 12, gewijzigd bij wet van 14 januari 1968.

De personeelsleden van de Regie van Telegrafie en Telefonie aan wie bij toepassing van artikel 15 van de wet van 26 januari 1960 de hoedanigheid van agent van gerechtelijke politie werd toegekend, behouden hun hoedanigheid voor de toepassing van deze wet, totdat de Koning zal hebben voorzien in de toepassing van artikel 21.

Art. 30. La loi du 26 janvier 1960, relative aux redevances sur les appareils récepteurs de radiodiffusion, modifiée par les lois des 7 août 1961, 10 octobre 1967, 14 janvier 1968, 25 juillet 1972 et 24 décembre 1976, est abrogée, à l'exception:

1° Des articles 1er, 2, 3, 4, 5 et 10 qui sont abrogés le 1er janvier 1988;

2° De l'article 12, modifié par la loi du 14 janvier 1968.

Toutefois, les agents de la Régie des Télégraphes et des Téléphones à qui la qualité d'agent de police judiciaire a été conférée en vertu de l'article 15 de la loi du 26 janvier 1960 conservent leur qualité pour l'application de la présente loi jusqu'à ce que le Roi ait pourvu à l'application de l'article 21.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 31. Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de maand volgend op die gedurende welke zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt, met uitzondering van de artikelen 2, 3, 4, 6, 7, 8, 11 en 15 die op 1 januari 1988 in werking treden.

Art. 31. La présente loi entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*, à l'exception des articles 2, 3, 4, 6, 7, 8, 11 et 15 qui entrent en vigueur le 1er janvier 1988.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — De aangehouden stemmen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben later plaats.

Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De Senaat vergadert opnieuw morgen, woensdag 13 mei 1987, te 14 uur.

Le Sénat se réunira demain, mercredi 13 mai 1987, à 14 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten te 21 u. 30 m.)

(La séance est levée à 21 h 30 m.)

1972